

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
מרכז בק למדע, רח' הרטום 8 הר חוצבים ירושלים
טל: 02-5412458/4 פקס: 02-6467794
מען למשלוח דואר: ת.ד. 45208 ירושלים 91450
ובאמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
מדרך מנחם בגין 154, בית קרדן, קומה 8, תל-אביב 6492107
טלפון: 073-3736000, פקסי: 03-5163093

המאשימה

– נ ג ד –

1. **ערן (בן שמואל) מלכה**, יליד 1975 ת.ז. **הופרד**

2. **רונאל פישר**, יליד 1967, ת"ז

באמצעות עוה"ד פרופ' רון שפירא ודרי' קרן שפירא אטינגר
ואח' מרח' פנחס רוזן 72 תל אביב 6951294
טל' 03-6078400, פקסי' 03-6078401
(במעצר מיום 29.4.14)

3. **רות (בת פנחס ישראל) דוד**, ילידת 1952 ת.ז.

ע"י ב"כ עוה"ד יאיר גולן
טל': 02-6259966, פקסי': 02-6251360

4. **יאיר (בן אדמונד) ביטון**, יליד 1957 ת.ז.

ע"י ב"כ עוה"ד איתן פלג ו/או אסף גולן ו/או איל ביבר ו/או
יצחק יפת הלוי
מרח' וושינגטון 21, ירושלים
טל': 02-6231155, פקסי': 02-6236232

5. **שי (ישעיהו) בן שמואל ברס**, יליד 1949 ת.ז.

ע"י ב"כ עוה"ד אסף קליין
טל': 072-2816800, פקסי': 072-2816806

6. יוסף בן יצחק נחמיאס, יליד 1966 ת.ז.

7. אביב בן יצחק נחמיאס, יליד 1968 ת.ז.

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר יעקב וינרוט

טל': 03-7181111, פקס': 03-7181112

הנאשמים

כתב – אישום מתוקן בשנית

הנאשמים מואשמים בזאת כדלקמן:

חלק כללי:

א. המעורבים:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירת נאשם 1 במשטרת ישראל כקצין חקירות אשר שימש כראש צוות בדרגת רב פקד ביחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (להלן: "היאל"כ"), שהינה חלק מיחידת להב 433 (להלן: "יחידת להב") ותפקידה לבצע חקירות רגישות בתחומי פשיעה כלכלית חמורה אגב חשיפת אנשיה למידע מודיעיני רגיש. החל ממאי 2012, הכיר נאשם 2 את נאשם 1 ואת ע' במסגרת תפקידו בעקבות מעורבותו של נאשם 2 כעורך דינו של אחד המעורבים בפרשה שנחקרה ביאלי"כ.
2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש נאשם 2 כעורך דין ועמד בראש משרד עורכי דין (להלן: "המשרד"), הממוקם במגדל ב.ס.ר ברח' בן גוריון 1, בבני ברק (להלן: "המשרד").
3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימשה נאשמת 3 כעורכת-דין. נאשמת 3 כיהנה בעברה כפרקליטת מחוז ת"א בפרקליטות המדינה, ולאחר פרישתה חברה בחודש דצמבר 2013 לנאשם 2 והם עבדו יחדיו במשרד. לימים בחודש אוגוסט 2014 אף הצטרפה אליו למשרד כשותפה בכירה.
4. יתר הנאשמים הינם אנשים אשר יוצגו בשלבים כאלה או אחרים ע"י נאשם 2 ו/או נאשמת 3 ואנשי משרדם.
5. בתקופה האמורה לכתב האישום, שימשה ע' בתפקיד מזכירה ועוזרת אישית של נאשם 2 במשרד.

ב. השיטה:

6. נאשם 1, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום קצין חקירות מנוסה, עורך דין בהשכלתו, אוצר בידיעתו, בתוקף תפקידו, סודות כמוסים של יחידות החקירה הרגישות ביותר ביחידת להב 433, ויחידות חקירה נוספות, בין מחקירות אותן ניהל בעצמו ובין מאלה עליהן

למד מעמיתיו. במהלך שירותו ארוך השנים נחשף נאשם 1, בין היתר, למידע מודיעיני רגיש ביותר, שחשיפתו עלולה לפגוע באינטרסים ציבוריים מן המעלה העליונה. פרטים רגישים מתוך המידע האמור שהחזיק נאשם 1 בנאמנות מכוח תפקידו, הוא חלק לאורך התקופה הרלוונטית לכתב האישום עם נאשם 2, אשר הפך להיות לו לשותף סוד לצורך קידום ענייניהם הכלכליים המשותפים. נאשם 1 לא בחל בשיבוש חקירות סמויות רגישות להן היה שותף ובמכירת מידע מתוכן תמורת בצע כסף, תוך פגיעה קשה בערכי המשטרה.

7. נאשם 2, עו"ד בהשכלתו, ואדם מרושת היטב בקהלים שונים, ניצל את מעמדו הציבורי, קשריו הענפים וכישוריו כדי לסחור במידע, תוך שהוא אינו בוחל במעשי שיבוש חקירה חוזרים ונשנים של חקירות סמויות ורגישות ביותר, אגב עריכת מניפולציות מתוחכמות ומצגים, המערבים אמת ובדיה, אל מול גורמים שונים, והכל מתוך תאוות בצע חסרת מעצורים של השניים, אשר חברו להם יחד.

8. לאחר שמעלליהם החלו להיחשף ונפתחה נגדם חקירת מח"ש, פעלו נאשמים 1 ו-2 באופן נמרץ לשבש אף את חקירתם הם במח"ש, ואף הצליחו בשלב המוקדם של החקירה באופן חלקי – אך אפקטיבי- לעשות כן, עד כדי כך שלאורך מספר חודשים, נקלעה החקירה למבוי סתום, שנפרץ בסופו של דבר עם הצלחת גורמי החקירה לבצע חדירה למכשירים הניידים של נאשם 1 ו-2.

ג. מן הכלל אל הפרט:

9. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, קשרו נאשמים 1 ו-2 קשר, במסגרתו סוכם ביניהם כי נאשם 1 יעביר לנאשם 2 ישירות או באמצעות ע"י חומרים הנוגעים לעבודתו במשטרה, הכוללים, בין היתר: מידע מחקירות סמויות וגלויות (הן של יחידת להב 433 והן של יחידות אחרות אשר למידע האצור בהן הייתה לנאשם נגישות מתוקף תפקידו); מידע מודיעיני; נוסחי שאלות מתוך חקירות עתידיות; התראות לגבי מעצרים צפויים; התראות לגבי מועדי "פרוץ" (המועד הסודי המתוכנן בו הופכת חקירה מסמויה לגלויה), וכן חומרי חקירה נוספים, הכל כפי שיפורט להלן (להלן: "הקשר").

10. לשם העברת החומרים האמורים, יצר נאשם 1 כתובת אי-מייל שכונתה "אלפוניו-7" (להלן: "האלפוניו-7"), דרכה נהג לשלוח למחשבו של נאשם 2 את החומרים האמורים, כאשר בד בבד עם המשלוח הורה נאשם 1 ל-ע', באמצעות הודעת "וואטסאפ": "כנסי ל-7". ע' הייתה מדפיסה את החומרים מתיבת האלפוניו 7 ומעבירה אותם לידיו של נאשם 2 או מניחה אותם עבורו במגירה ייעודית לכך במשרדו. בנוסף, נהג נאשם 1 להעביר לנאשם 2 מידע חסוי, הידוע לו מתוקף תפקידו, במסגרת פגישות שנערכו ביניהם וכן באמצעות הודעות "וואטסאפ".

11. במסגרת הקשר, תיאמו נאשמים 1 ו-2 ביניהם פניות של נאשם 2 למעורבים שונים בחקירות האמורות - בין כחשודים ובין כעדים (להלן: "הגורמים").

12. לאחר יצירת הקשר כאמור, נהג נאשם 2 לפגוש את הגורמים במשרדו ובמקומות אחרים, להרשימם בבקאותו ברזי החקירה, ובמרבית המקרים לגייסם כלקוחות ולנקוב בשכר טרחה מופקע, כתולדה ממצגים שערך לגבי רמת נגישותו לחקירת המשטרה – לרבות בשלב הסמוי שלה - (להלן: "המצג") ולכוחו להשפיע עליה ולסייע באמצעות גורם פנים משטרתי (להלן: "הסיוע"). לשם ביסוס המצג, נהג נאשם 2 למסור לגורמים מידע מתיקי החקירה בעניינם, שכלל, בין היתר, פרטים מוכמנים.

13. במעמדים אלה, נקב נאשם 2 בסכום כסף (בנוסף לשכר הטרחה), אותו דרש מהגורמים לצורך העברת תשלום לגורם המשטרתי, כאמור.

ד. תוצרי השיטה:

14. באמצעות השיטה המתוארת לעיל, הביאו נאשמים 1 ו-2 לפגיעה בחקירות – הן משטרטיות והן של יחידות אכיפה אחרות; לפגיעה קשה במאמצי היחידות החוקרות לאיסוף ראיות בתיקים מורכבים ולשיבוש מהלכי משפט. בנוסף, בחלק מן המקרים הציג נאשם 2, בעקבות פרטי המידע שקיבל כאמור מנאשם 1, מצג שווה בפני נחקרים פוטנציאליים בדבר פעולות או חקירות שכביכול מתנהלות נגדם, וניסו לקבל ואף קבלו כסף בחלק מהמקרים. זאת, תוך שהם כולאים אותם אגב כך לתחושת דחק על מנת להקל עליהם להוציא לפועל את מעשי העבירה, במסגרת השיטה.

15. בעקבות השיטה המתוארת לעיל, קיבל נאשם 2 כספים בסכומים גדולים מהגורמים, אותם חלק עם נאשם 1, לאחר הפרשת סכומי כסף מסוימים ל- ע'.

אישום ראשון (פרשת יאיר ביטון)

(נאשמים 1-4)

א. העובדות:

א.1. הכנת נאשם 4 לקראת חקירתו הצפויה:

1. במהלך שנת 2012, התנהלה ביחידה הארצית לחקירות פשעים חמורים בינלאומיים (להלן: "היאחב"ל"), חקירה סמויה, המכונה "פרשיית מעשה ניסים" (להלן: "חקירת פרשיית מעשה ניסים"), בעניין הקשר בין יצחק אברג'יל (להלן: "אברג'יל") וגורמים מטעמו לבין חברת "ב. יאיר" ובעל השליטה בה, נאשם 4. במסגרת חקירה זו, במהלך שנת 2013, נאספו ראיות המגבשות חשד לכאורה למעורבות פלילית של נאשם 4 עם אברג'יל ואנשיו, והחקירה הסמויה נסובה גם סביב ענין זה (להלן: "החקירה הסמויה בעניינו של נאשם 4").

2. בתקופה האמורה, שימש נאשם 2 כבא כוחו של ביטון ונאשמים 2 ו-3 גם היו מצויים עם ביטון בקשרי חברות.

3. במהלך שנת 2012, הצטרף נאשם 1 לצוות החקירה של "פרשיית מעשה ניסים" ושימש כגורם מקצועי מייעץ בפרשיה. במסגרת זו, נחשף נאשם 1 לכל חומרי החקירה שנאספו במסגרת החקירה הסמויה האמורה.

4. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2013, פנה נאשם 2 אל נאשם 1 וביקש ממנו לסייע לו לעזור לביטון, בהדגישו כי הוא חברו, על פי השיטה שתוארה בחלק הכללי.

5. נאשם 1 נעתר לבקשתו של נאשם 2, ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשלהי שנת 2013 וכן בתחילת שנת 2014, הגיע נאשם 1 למשרד ומסר לנאשם 2 ול- ע' חומרים מתוך החקירה הסמויה בעניינו של ביטון. במסגרת זו, לקח נאשם 1 דפים המכילים, בין היתר, שאלות

המתוכננות להרכיב את חקירתו העתידית של ביטון, אשר היו אמורות להיות מוטחות בפניו של ביטון בשלב החקירה הגלויה, לאחר שהחקירה סמויה תהפוך לגלויה ולאחר מעצרו העתידי (להלן: "החומרים המסווגים הנוגעים לנאשם 4"). נאשם 1 מסר חומרים אלו לנאשם 2 שלא כדין. במעמד האמור, ניתחו נאשמים 1 ו-2 את החומרים האמורים ודיברו על נפקותם המשפטית.

6. בסמוך לאחר עזיבתו של נאשם 1 את המשרד, הגיע ביטון למשרד, שם שוחח עמו נאשם 2 אודות החומרים המסווגים שהובאו בעניינו, כאשר נאשם 2 מנחה את ביטון בעניין זה.

7. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 27.3.14, בשעה שהחקירה הייתה עדיין בשלב הסמוי, נפגשו נאשם 2 ונאשמת 3 במשרד, והתכוננו לקראת תדרוכו של ביטון לקראת חקירתו העתידית, תוך שהם דנים בחומרים המסווגים הנוגעים לעניינו, אשר הועברו אליהם מנאשם 1, תוך שהם מודעים לכך שמדובר בחומר מסווג שהושג שלא כדין. במעמד זה, ערכו נאשמים 2 ו-3 מיון של החומרים המסווגים הנוגעים לביטון, אשר שהה אותה העת בחו"ל, ואשר הגיעו אליהם שלא כדין. זאת עשו הנאשמים על מנת לברור את החומרים שבכוונתם לקחת עימם לחו"ל לשם תדרוכו של ביטון לחקירתו.

8. בתאריך 27.3.14, טסו נאשמים 2 ו-3 לבודפשט, שם שהה ביטון אותה עת. בטיסה האמורה, נשאה נאשמת 3 באמתחתה מעטפה המכילה את החומרים המסווגים הנוגעים לביטון (להלן: "המעטפה"), אותה נתבקשה לשאת על-ידי נאשם 2 ו-ע', בשל היותה "בלדר בטוח".

9. במהלך שהותם בבודפשט, פעלו נאשמים 2 ו-3 להכנת ביטון לקראת חקירתו הצפויה, ובמסגרת זו אף נחשף בפניו מידע מסווג הנוגע לעניינו. עוד במהלך שהות זו, התקשר נאשם 2 אל נאשם 1, באמצעות אפליקציית "ווייבר" (אשר השניים בחרו מאחר שסברו כי היא אינה ניתנת לניטור ולהאזנה), וביקש ממנו הבהרות בנוגע לחומרים האמורים, ונאשם 1 מסר לו הבהרות שכאלה.

10. לאחר שובם לארץ, מסרו נאשמים 2 ו-3 את המעטפה ל-ע' על מנת שתצפינה, וזו הצפינה אותה בחצר ביתה.

11. בתאריך 30.4.14 או בסמוך לכך, בסביבות השעה 22:00, תדרכו שוב נאשמים 2 ו-3 את ביטון לקראת חקירתו במשרדם. בשלב מסוים, הורה נאשם 2 ל-ע' להגיע למשרד עם המעטפה. לאחר שזו עשתה כן, המשיכו נאשמים 2 ו-3 לתדרך את ביטון לקראת החקירה על מנת לשבשה, תוך שימוש במסמכים המסווגים שהיו במעטפה, במסגרת ישיבה שנמשכה עד לשעה 04:00.

2.א. מתן התראה לנאשם 4 על מועד מעצרו המתוכנן:

12. במסגרת חקירת "פרשיית מעשה ניסים", נקבע מועד ל"פרוץ", קרי מעבר מחקירה סמויה לחקירה גלויה, (להלן: "מועד הפרוץ"), ליום רביעי, ה-7/5/14, כאשר במועד זה אמור היה להיעצר נאשם 4 ע"י היאחב"ל.

13. בתאריך 4.5.14, כתב נאשם 1 הודעת "וואטסאפ" ל-ע' בשעה 10:23: "יש למצוא בעיה בלב ולאשפז כי ברביעי בבוקר הוא מקבל דפיקות בדלת". במעשה זה הדליף נאשם 1 את מועד מעצרו הצפוי של נאשם 4 וייעץ ל-ע' ודרכה לנאשם 2 לדאוג לכך שביטון יצור מצג שווא שיביא לאשפוזו, וזאת על-מנת שלא ניתן יהיה לבצע את מעצרו.

14. ואכן, בתאריך 7.5.14, התאשפז ביטון בבית החולים "הדסה עין כרם", ואגב כך סיכלו הנאשמים 1 ו-2 בצוותא חדא עם נאשם מס' 4 את מעצרו.
15. נוכח סיכול המעצר כאמור, הוחלט ביאחב"ל לדחות את מועד "הפרוץ" לתאריך 19.5.14, כאשר בשלב זה תוכננו שני גלי מעצרים- האחד ב-19.5.14, והשני ב-20.5.14.
16. בתאריך 8.5.14 בשעה 13:48, שלח נאשם 1 לנאשם 2 הודעת "וואטסאפ" ובה כתב: **"המבצע נדחה ל-20"**, והדליף אגב כך את מועד מעצרו המתוכנן מחדש של ביטון.
17. על מנת להיערך למעצר המתוכנן מחדש, הלין נאשם 2 את ביטון בליל ה-19.5.14 בביתו. באותו מועד, מסר נאשם 2 לנאשם 1 כי היאחב"ל הגיעו לפתח ביתו ושאל לעצתו. בתגובה יעץ לו נאשם 1 להיכנס ל"חליפת עורך הדין" ו"להילחם" לטובת נאשם 4 על הצד הטוב ביותר. במעמד זה, נעצר נאשם 4 בביתו של נאשם 2.
18. במעשיו המתוארים לעיל, מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, ל- ע' ולנאשם 2, שלא היו מוסמכים לקבלן. כמו כן, עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה של מרמה ובפרת אמונים הפוגע בציבור. את כל המעשים הללו ביצע נאשם 2 בצוותא עם נאשם 1. כמו כן, נאשם 1 שהנו עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, מסר אותו שלא כדין לנאשם 2, תוך שהוציא, ללא רשות, את המסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל קבלו נאשמים 2, 3 ו-4 במזיד את המסמך, כשהם יודעים כי בפשע הושג. כמו כן עשו נאשמים 1-4 מעשים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוט.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

- גילוי בהפרת חובה - עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (נאשמים 1 ו-2).
- מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- הוצאת מסמך ממשמורת - עבירה לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין (נאשם 1).
- קבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין (נאשמים 2 - 4)
- שבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (נאשמים 1-4).

אישום שני (פרשת האחים נחמיאס)

(נאשמים 1, 2, 6, ו-7)

א. העובדות:

א.1. מבוא:

1. במהלך שנת 2012, התנהלה ב"יחידת יהלום" (יחידת חקירות ברשות המסים) (להלן: "יחידת יהלום") חקירה סמויה, הידועה בכינוי פרשת "קוד שביר", אשר עניינה חשדות להפצה ולקיוזו של חשבוניות פיקטיביות. במסגרת פרשת "קוד שביר" נחקרו חברות שונות, אשר על פי החשד הפיצו חשבוניות פיקטיביות למספר רב של חברות בענף עבודות העפר והתשתיות (להלן: "החקירה הסמויה"), ובתוכן חברת "ת.ע.ן" (להלן: "חברת ת.ע.ן"), אשר האחים, נאשמים 6 ו-7

- 7 הינם חלק מבעליה. לגבי חברת ת.ע.ן, התמקדה החקירה בנאשם 6.
2. החקירה הסמויה לוותה על ידי היאל"כ (בשל חשד להתגבשות עבירות נוספות של הלבנת הון), כאשר נאשם 1 היה הנציג המרכזי מהיאל"כ, אשר עבד עם יחידת יהלום.
3. מעבר למתן ייעוץ מקצועי על ידי נאשם 1, הוא שימש גם כגורם המוסמך להורות על כליאת עצורים עתידיים בפרשה ולחתום על אסמכתאות לכליאה.
4. החקירה הגלויה אמורה הייתה להיערך במספר שלבים, כאשר חקירת חברת ת.ע.ן תוכננה לשלב הראשון, ביום ה"פרוץ", אשר נקבע ליום 4.2.13 (להלן: "מועד הפרוץ").

2.א. העברת מידע חסוי בעניין פרשיית "האחים נחמיאס":

5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך פגישה שנערכה בין נאשם 1 לנאשם 2 במשרד, במסגרת השיטה שתוארה לעיל בחלק הכללי, סיפר נאשם 1 לנאשם 2 על דבר החקירה הסמויה של פרשת "קוד שביר" ודיווח לו כי נאשמים 6 ו-7 אמורים להיעצר במסגרת פרשה זו.
6. במעמד האמור, דנו נאשמים 1 ו-2 בשאלה כיצד ניתן לגייס את נאשמים 6 ו-7 כלקוחות של נאשם 2. במעמד זה, אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי בכוונתו להעניק ליווי משפטי לאחים נחמיאס וביקש מנאשם 1 להירתם לעזרתו בעניין זה, הכל כאמור במסגרת השיטה.
7. כמו כן, ביקש נאשם 2 מנאשם 1 הסבר לגבי העבירה של קיזוז חשבונות פיקטיביות, על מנת שידע כיצד להתנהל אל מול נאשמים 6 ו-7, באופן שיעיד על הבנתו בתחום. בעקבות בקשה זו, העביר נאשם 1 הסבר כתוב באמצעות האלפוני-7 והורה ל-ע' שתדפיס זאת עבור נאשם 2.
8. ואכן, מספר ימים לאחר המפגש האמור, הגיעו נאשמים 6 ו-7 למשרדו של נאשם 2, אשר הציג בפניהם מצג לפיו הם אמורים להיעצר במסגרת הפרשה הנ"ל והוסיף כי החקירה עלולה לפגוע בהם קשות. נאשם 2 הוסיף ויעץ לנאשמים 6 ו-7 לעזוב את הארץ. במהלך מפגש זה סוכם כי נאשם 6 יימלט מהארץ טרם מועד ה"פרוץ", וזאת לאור ההערכה כי הוא לא יעמוד בחקירה. נאשם 2 דרש מנאשמים 6 ו-7 במעמד האמור, שוחד עבור השוטרים אשר משתפים עמו פעולה ואשר מסרו לו את המידע הנ"ל.
9. ואכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העבירו נאשמים 6 ו-7 לנאשם 2, סכום של \$50,000.
10. לאחר מכן, במהלך מפגש במשרד אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי "ארגן" להם סכום של 50,000 דולר מנאשמים 6 ו-7, ובמעמד זה התחלקו נאשמים 1 ו-2 באופן שווה בסכום האמור, לאחר הפרשת 10% ממנו ל-ע'.
11. במעמד האמור, אמר נאשם 2 לנאשם 1, כי הוא עתיד לקבל 50,000 דולר נוספים מנאשמים 6 ו-7, זאת לאחר שהציג בפניהם מצג כוזב, לפיו הוא ידאג לכך שגורמי החקירה לא יקפואו להם את חשבונות הבנק במסגרת החקירה; זאת על אף שנאשם 2 ידע מנאשם 1 כי אין לגורמי החקירה כל כוונה לעשות כן.
12. את השיחות בעניין החקירה האמורה ניהלו נאשמים 1, 2 ו-ע' באמצעות אפליקציית "וויבר" (לאחר שהעריכו כי היא איננה ניתנת לניטור ולמעקב באמצעות האזנות), וזאת על מנת לסכל כל

אפשרות שגורמי אכיפת החוק יתחקו אחר צעדיהם ועל מנת לשבש הליכי חקירה פוטנציאלית.

א.3. מתן התראה לגבי מועד המעצר הצפוי וסיכולו:

13. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הדליף נאשם 1, לבקשת נאשם 2, את מועד ה"פרוץ".
14. עקב האמור, הורה נאשם 2 לנאשם 6 להימלט מהארץ, וזה האחרון נמלט לחו"ל בתאריך 1.2.13.
15. במועד שאינו במדויק למאשימה, אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי נאשם 7 מוכן לשלם כסף ובלבד שלא ייכלא, ולפיכך ביקש מנאשם 1 שיעשה ככל שלאל ידו לסייע גם בעניין זה.
16. ביום 10.2.13, נתבקש נאשם 1, אשר במסגרת טיפולו בפרשה היה קצין המשטרה המוסמך לחתום על מעצרים של המעורבים, לחתום גם על האסמכתא לכליאה הנוגעת לנאשם 7. נאשם 1 הדליף עובדה זו לנאשם 2.
17. על מנת להיעתר לבקשתו של נאשם 2 ולמנוע את כליאתו של נאשם 7, התקשר נאשם 1 לממונה על החקירות במע"מ, ארמונד כהן, הסביר לו כי ישנו קושי לכלוא את נאשם 7 בשל היותו טעון הגנה; וזאת על מנת להשפיע עליו להימנע מכליאתו של נאשם 7. לאור דבריו של נאשם 1 הוחלט על ידי צוות החקירה לוותר על כליאתו של נאשם 7. באופן זה, סיכל נאשם 1 את דבר כליאתו של נאשם 7 והודיע על כך לנאשם 2.
18. במסגרת פעולות החקירה בתיק ובנסיבות שנוצרו, נאשם 6 אמור היה להיחקר עם שובו לארץ, ונאשם 7 היה צפוי לחקירות נוספות.
19. בתאריך 11.2.13, טס נאשם 2 לחו"ל, על מנת לפגוש את נאשמים 6 ו-7, לתדרך אותם לקראת חקירת המשטרה ולתאם את גרסאותיהם לצורך שיבושה של החקירה.

א.4. הדלפת כתב האישום:

20. במסגרת תפקידו בליווי פרשת "קוד שביר", הכין נאשם 1 את כתב האישום, בכל הנוגע להיבט הפלילי, כאשר זרוע התביעה של רשות המיסים הייתה אמונה על הכנת כתב האישום בהיבט הפיסקאלי. כתבי האישום הנפרדים אמורים היו להתאחד לכדי כתב אישום כולל אחד.
21. לאחר החלפת טיוטות כתבי האישום בין נאשם 1 לזרוע התביעה של רשות המיסים, הבחין נאשם 1 כי חברת ת.ע.ן אינה נכללת כנאשמת בכתב האישום של רשות המיסים. נאשם 1 הדליף על כך לנאשם 2 על מנת שזה יוכל לנצל מידע זה אל מול נאשמים 6 ו-7. לבקשת נאשם 2, אף שלח לו נאשם 1 את טיוטת כתב האישום באמצעות האלפוניו-7.
22. לאחר מכן, במהלך פגישה שנערכה במשרד בין נאשם 2 לנאשמים 6 ו-7, הציג בפניהם נאשם 2 מצג כוזב, לפיו הצליח לחלצם מכתב האישום (הגם שלא הייתה לו כל השפעה על ההחלטה שלא לכלול אותם בכתב האישום) ודרש מהם עבור כך סכום של 200,000 דולר, המיועדים לתשלום שוחד לשוטרים.
23. ביום שישי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הזמין נאשם 2 את נאשם 1 להגיע לביתו, לשם זומנה גם ע', כשברשותה סכום של למעלה מ-600,000 ש"ח במזומן (סכום שהיה מורכב

משקלים ומדולרים של ארה"ב), אותו קיבלה מנאשמים 6 ו-7. במעמד זה התחלקו נאשמים 1 ו-2 באופן שווה בסכום האמור, לאחר הפרשת 10% מהסכום ל-ע'.

24. במעשים המתוארים לעיל:

- א. נתנו נאשמים 6 ו-7 כספים לנאשם 2, על מנת שזה ייתן אותם כשוחד לשוטר.
- ב. לקח נאשם 2 כספים מנאשמים 6 ו-7 על מנת לתת אותם כשוחד לשוטר.
- ג. לקח נאשם 1 שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, בצוותא ובאמצעות נאשם 2.

25. במעשים המתוארים לעיל:

- א. מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, לנאשם 2, שלא היו מוסמך לקבלן.
- ב. גרם נאשם 1 לכך שנאשם 7 לא ייעצר.
- ג. עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה של מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.
- ד. את המעשים המתוארים בסעיף זה לעיל, ביצעו נאשמים 1 ו-2 בצוותא.
- ה. קיבלו נאשמים 6 ו-7 את הידיעות ביודעם כי בעוון הושגו.
- ו. עשו נאשמים 1, 2, 6 ו-7 מעשים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.

26. כמו כן נאשמים 1 ו-2, קבלו מנאשמים 6-7 דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנסיבות המחמירות באות לכדי ביטוי בהיבטים הבאים:

- א. תפקידו של נאשם 1 ורום מעמדו במשטרה.
- ב. היותו של נאשם 2 עורך דין.
- ג. התחכום שהיה בשיטה המתוארת בחלק הכללי לכתב אישום זה, והתכנון שקדם למעשים.
- ד. ביצירת הדחק בקרב נאשמים 6 ו-7, ובניצול מצוקתם נוכח המצג האמור.
- ה. בפגיעה הקשה בתדמית המשטרה, ובאמון הציבור במשטרה ובשוטרי משטרת ישראל.

א.5. הלבנת הון

27. כאמור לעיל, קיבל נאשם 2 מנאשמים 6-7 סך של לפחות 600,000 ש"ח וסך נוסף של 50,000 דולר (להלן באישום זה: "כספי השוחד והמרמה").

28. נאשם 1 נמנע מלהחזיק את חלקו בכספי השוחד והמרמה בחזקתו וזאת מהחשש שלא ידע להסביר את מקור הכספים, את טיבם ואת עילת קבלתם.

29. לשם כך, נאשם 1, בעצה אחת עם נאשם 2, הותיר אצל נאשם 2 סך של לפחות 300,000 ש"ח, והחזיר לו סך של כ- \$25,000 שקיבל כשוחד, מתוך הסך של \$50,000 שקיבל כשוחד, כאמור בסעיף 27 לעיל, כדי שנאשם 2 ישמור את הכספים הללו בחזקתו במשמורת עבורו.

30. בהתאם, כאשר נאשם 1 ביקש ליהנות מהכספים פרי השוחד, נהג נאשם 1 לפנות לנאשם 2 מעת

לעת ולבקש ממנו לשחרר לו כספים מתוך כספי השוחד השייכים לנאשם 1 והמוחזקים במשמורת אצל נאשם 2 וזה נהג למסור לנאשם 1 כספים מעת לעת.

31. בכפוף למתואר בסעיפים 28-30 לעיל, ביצע נאשם 2 פעולות בכספים שקיבל כדלקמן:

- א. ביקש וקיבל את הסכומים האמורים במזומן, לרבות במט"ח.
- ב. נמנע מלהוציא חשבונית או קבלה על הסכומים האמורים.
- ג. נמנע מלרשום את הסכומים האמורים במערכת הנהלת החשבונות של משרדו, או בכל פנקס חשבונות שהוא.
- ד. נמנע מלהפקיד את הסכומים האמורים בחשבון בנק בבעלותו.
- ה. במועד בלתי ידוע למאשימה, הסתיר הכספים והחזיק בהם במקום מסתור, או השתמש בהם כראות עיניו תוך הטמעתם במערכת הפיננסית הלגיטימית.

32. בנוסף לכספים הנ"ל, גבה הנאשם 2 מהאחים נחמיאס "שכר טרחה", בין היתר בתמורה לכך שיניע גורמים במשטרה, בהתאם למצג שהציג, לבצע את כל אותן פעולות הדלפה, שיבוש החקירה וכיוצא"ב, כמתואר באישום זה לעיל וכן על מנת שיניע אותם לנהוג כלפי הנאשמים 6 ו-7 במשוא פנים ובאפליה.

33. הנאשם 2 קיבל את כספי "שכר הטרחה", בסכומים בהם נקב, מהנאשמים 6 ו-7, כתוצאה מכך שהציג עצמו בפניהם כמי שמסוגל, שלא כדין, להביא לסגירת תיק החקירה נגד הנאשמים 6 ו-7, או להביא לכך שיקבלו הטבות אחרות במסגרת החקירה, כדמי תיווך לשוחד וכשכר עבירה.

34. "שכר הטרחה" הנ"ל שולם לנאשם 2 ע"י הנאשמים 6 ו-7 מאת חברת ת.ע.ן כנגד חשבוניות מס בהן תואר התשלום שקיבל הנאשם 2, במרמה, כשכר טרחה.

35. ככל שסיפק משרדו של נאשם 2 לנאשמים 6 ו-7 ולחברת ת.ע.ן גם שירותי ייעוץ משפטי לגיטימיים, בעניינים שאינם קשורים למעשים המתוארים באישום זה לעיל, אשר חיובי שכר טרחה בגינם כלולים בחשבוניות, כלל נאשם 2 את "שכר הטרחה" הנגוע בעבירות, כמתואר לעיל, בחשבוניות המס. בכך ערבב נאשם 2 רכוש שמקורו בעבירה, ברכוש שאין מקורו בעבירה, ובכך הלבין את הרכוש האסור.

36. משכך, כספי שכר הטרחה, בסך 455,130 ש"ח מהווים בידי נאשם 2 שכר עבירה ורכוש שמקורו בעבירה, כמתואר בסעי' 32 לעיל וכן רכוש שאפשר ביצוע עבירה של הלבנת הון, כמתואר בסעי' 35 לעיל. כספים אלה מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בחוק איסור הלבנת הון.

37. הנאשם 2 יצר מצג בספריו כי כספים אלו ניתנו עבור יעוץ משפטי במסגרת העסקים הרגילה וכן ערבב והטמיע כספים אלו בכספים שהיו בחשבון הבנק שלו שמקורם בהכנסות מפעילות עסקית לגיטימית.

38. במעשים המתוארים לעיל, פעל הנאשם 2 ברכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון בכוונה להסתיר ולהסוות את כספי השוחד ואת כספי "שכר הטרחה", את מקורם, טיבם וזהות בעלי הזכויות בהם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

- לקיחת שוחד – עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- תיווך לשוחד - עבירה לפי סעיף 295(ב) לחוק העונשין (נאשם 2).
- מתן שוחד – עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין (נאשמים 6 ו-7).
- גילוי בהפרת חובה - עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- שבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (נאשמים 1,2,6,7).
- קבלת נכסים שהושגו בעוון- עבירה לפי סעיף 412 לחוק העונשין (נאשמים 6 ו-7).
- מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2)
- הלבנת הון – עבירה על סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000. (נאשמים 1 ו-2)

אישום שלישי (פרשת שי ברס)

(נאשמים 1,2,5)

א. העובדות:

1. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסביבות חודש ינואר 2013, במהלך שיחה שהתנהלה בין נאשמים 1 ו-2 במשרדו של נאשם 2, שנסובה סביב ענייני חברות ממשלתיות, מסר נאשם 1 לנאשם 2 כי מתנהלת ביקורת פנימית במחלקת העבודות הציבוריות (להלן: "נתיבי ישראל"), בשל חשד לתשלום חריג ששילם נאשם 5, אשר שימש אותה העת מנכ"ל נתיבי ישראל, לקבלנים. בתגובה, אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי בכוונתו לדאוג לכך שנאשם 5, יהיה לקוח שלו, כאשר כוונתו בכך, לקבל מנאשם 5 כספים, בהתאם לשיטה המתוארת בחלק הכללי של כתב אישום זה. נאשם 2 הוסיף ושאל את נאשם 1 האם יש לנאשם 5 "כסף", וכאשר זה האחרון השיב בחיוב, אמר נאשם 2 כי הוא "מביא את נאשם 5 עוד הלילה".
2. בסמוך לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בפגישה שנערכה בין נאשם 2 לנאשם 5 במשרד, סיפר נאשם 2 לנאשם 5, כי תלויה ועומדת נגדו חקירה במשטרה וכי יש עליו האזנות סתר, למרות שנאשם 1 סיפר לו כי באותה העת לא הייתה עדיין חקירה, וממילא לא היו האזנות סתר. עוד הוסיף נאשם 2 כי יש לו קשרים רבים במשטרה וכי ביכולתו לסייע לו. בין היתר, הבטיח נאשם 2 כי יוכל להראות לנאשם 5 את מסמכי החקירה ולהציג בפניו את נושאי החקירה, כל זאת בתמורה לתמורה כספית (להלן: "המצג הכוזב"). נאשם 2 הציג את המצג הכוזב על אף שנמסר לו מנאשם 1 כי לעת ההיא לא התנהלה כל חקירה משטרתית נגד נאשם 5.
3. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, זימן נאשם 2 את נאשם 5 למשרדו, שם הציג בפניו רשימה ובה מצוינים בכתב יד כחמישה עשר סעיפים המהווים – כך לטענת נאשם 2 – את נושאי החקירה בעניינו של נאשם 5 (להלן: "הרשימה"). סעיפים אלו כללו, בין היתר, ידיעות מודיעיניות שהגיעו לידי נאשם 2 מאת נאשם 1. נאשם 2 הבהיר לנאשם 5 כי הרשימה הגיעה לידי מיחידת 'להב'.
4. בפגישה נוספת שנערכה במשרד, מסר נאשם 2 לנאשם 5 מסמך מודפס, עם מספרי שורות בצדו, אשר נחזה להכיל נושאים הקשורים לחקירה הנערכת בעניינו, כך לדברי נאשם 2, תוך שזה

- האחרון הבהיר כי מדובר במסמך אותנטי שהגיע מיחידת 'להב'. נאשם 2 הוסיף והסביר לנאשם 5 על אודות יחידת להב וכן אמר כי הוא מכיר את כל הקצינים המשרתים שם. נאשם 2 שאל את נאשם 5 איזה מהנושאים האמורים "מפחיד" אותו, תוך שהוסיף שביכולתו "להוריד אותם", כאשר לכל "הורדה" כזו יש "מחיר" בדמות עשרות אלפי דולרים.
5. נאשם 2 אמר לנאשם 5 כי אם ישלם כסף, יהיה בכוחו לדאוג "להרוג את החקירה", כך שנאשם 5 כלל לא יצטרך להגיע לחקירה.
6. כתימוכין לדבריו, אמר נאשם 2 לנאשם 5, כי אם יביט סביבו יבחין כי ישנו רכב מסוג "מאזדה" שעוקב אחריו. בהמשך, על מנת להטמיע בלבו של נאשם 5 כי אכן מתנהלת חקירה נגדו, שכר נאשם 2 רכב מסוג "מאזדה" והורה ל-ע' לנהוג בה, כאשר בד בבד התקשר נאשם 2 לנאשם 5 והפנה את תשומת לבו לרכב "מאזדה" המצוי בסביבתו. עוד הורה נאשם 2 לנאשם 5 שלא לדבר באמצעות מכשירי טלפון אלא באמצעות אפליקציית "ווייבר", אשר אינה ניתנת להאזנה או לניטור.
7. לאחר מכן, עדכן נאשם 2 את נאשם 1 על דבר הפגישה האמורה.
8. עקב המצג הכוזב, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מסר נאשם 5 לנאשם 2 סכום של 77,000 יורו במזומן, על מנת לתת שוחד לשוטר, בין היתר בתמורה למידע כמתואר לעיל (להלן: "שטרות היורו").
9. באחד הערבים בסמוך לאחר מכן, בסביבות השעה 23:00, במהלך פגישה בין נאשם 2 לנאשם 1 שהתקיימה במשרד, אמר נאשם 2 לנאשם 1 "יש לך פה שקית". לשאלת נאשם 1 לפשר השקית, השיב נאשם 2: "המאזדות עבדו", כשכוונתו בכך שתוכניתו צלחה בנוגע לנאשם 5, וזה אכן נעתר לדרישתו והעביר לו כסף, בהתאם לשיטה המתוארת לעיל.
10. במעמד האמור, חולקו שטרות היורו באופן שווה בין נאשמים 1 ו-2, לאחר הפרשת סכום של 5,000 יורו ל-ע', כך שנאשמים 1 ו-2 קיבלו כל אחד במזומן סכום של 36,000 יורו (להלן: "הכספים").
11. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עדכן נאשם 1 את נאשם 2 כי נודע לו, במסגרת תפקידו, שנפתחה חקירה סמויה, שהתנהלה, בין היתר, בעניינו של נאשם 5.
12. עקב האמור, במהלך פגישה במשרד, מסר נאשם 2 לנאשם 1, כי סיפר לנאשם 5 שיש נגדו חקירה חדשה ו"סיפורים חדשים". נאשם 2 ביקש מנאשם 1 שיעביר לו מסמך כתוב על אודות החקירה הנ"ל, על מנת שנאשם 2 יוכל להסביר לנאשם 5 כי "העסק הסתבך".
13. נאשם 1 נעתר לבקשתו של נאשם 2 והדליף לו באמצעות האלפוניו-7 סקירה סודית הכוללת, בין היתר, תקציר של דבר החקירה וכן סקירת מחקרי התקשורת שהופקו במסגרת החקירה (להלן: "הסקירה הסודית"), זאת ביודעו כי אסור לנאשם 1 להיחשף לחומרים אלה.
14. בתאריך 2.7.14, בשעה 10:01, שלח נאשם 1 ל-ע' הודעות "וואטסאפ", בהן כתב: "חומר כבד ויקר זה", כשהוא מכוון בכך לסקירה הסודית, וכן כתב לה: "תקפידו שזה לא בזול", כשהוא מכוון לכך שנאשם 2 ידרוש בתמורה סכום עתק מנאשם 5.
15. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה וכחלק מההתנהלות הפלילית שתוארה לעיל, פעל נאשם 5

- לכך שנאשם 2 יקבל תפקיד של יועץ משפטי כ"ריטיינר" בנתיבי ישראל, ששכר טרחה נאה בצדו, וזאת כתמורה לפעילותו הפלילית של נאשם 2, כמתואר לעיל.
16. כתנאי לשכירת שירותיו המשפטיים של נאשם 2 וכחלק מהנוהל הרגיל של נתיבי ישראל, התבקש נאשם 2 לחתום על תצהיר למניעת ניגוד עניינים. בהתאם, ביום 18.3.13 חתם נאשם 2 על תצהיר בו הצהיר כי "אין לו או למשרדו ניגוד עניינים עם חברת נתיבי ישראל וכי אין לו או למי ממשרדו קשר עם מי מחברי ההנהלה או חברי הדירקטוריון בחברת נתיבי ישראל".
17. התצהיר היה כוזב ונאשמים 2 ו-5 ידעו זאת לאור ההיכרות המוקדמת של נאשם 2 עם מנכ"ל נתיבי ישראל, נאשם 5, כפי שתואר לעיל.
18. נאשם 2 קיבל מנתיבי ישראל שכ"ט בהיקף של כ- 730,000 ש"ח כנגד חשבוניות מס.
19. אלמלא המצג הכוזב כאמור, נתיבי ישראל לא היו שוכרים את שירותיו של נאשם 2.
20. הנאשם 5 הביא, תוך מרמה והפרת אמונים לכך שנתבי ישראל תשכור את שירותיו של הנאשם 2 ותשלם לו שכר טרחה נדיב, בין היתר כתמורה מצדו למעשי הנאשם 2 כמתואר בסעי' 1-14 לעיל שבמסגרת יחסי השוחד.
21. במעשים המתוארים לעיל:
- א. נתן נאשם 5 כספים לנאשם 2, על מנת שזה ייתן אותם כשוחד לשוטר.
- ב. לקח נאשם 2 כספים מנאשם 5 על מנת לתת אותם כשוחד לשוטר.
- ג. לקח נאשם 1 שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, בצוותא ובאמצעות נאשם 2.
22. במעשים המתוארים לעיל:
- א. מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, לנאשם 2, שלא היו מוסמך לקבלן.
- ב. עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה של מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.
- ג. נאשם 1 שהנו עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, מסר אותו שלא כדין לנאשם 2, תוך שהוציא, ללא רשות, את המסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה.
- ד. קיבל נאשם 2 במזיד את המסמך, כשהוא יודע כי בפשע הושג.
- ה. את המעשים המתוארים בסעיף זה לעיל, ביצעו נאשמים 1 ו-2 בצוותא.
- ו. עשו נאשמים 1, 2 ו-5 מעשים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.
23. במעשים המתוארים לעיל:
- א. נתן נאשם 5 וקיבל נאשם 2 תמורה בעד פעילותו הפלילית של נאשם 2 כמפורט לעיל, בכך שפעל למינויו של נאשם 2 ומשרדו כיועצים משפטיים של חברת נתיבי ישראל.
- ב. מסר נאשם 2 ביודעין תצהיר שקר, בפני מי שמוסמך לקבלו, בצוותא עם נאשם 5.
24. נאשמים 1 ו-2 קבלו מנאשם 5 את כספי השוחד במרמה כמתואר לעיל, בנסיבות מחמירות,

הבאות לכדי ביטוי כלהלן:

- א. תפקידו של נאשם 1 ורום מעמדו במשטרה.
  - ב. היותם של נאשמים 1 ו-2 עורכי דין.
  - ג. התחכום שהיה בשיטה המתוארת בחלק הכללי לכתב אישום זה, והתכנון שקדם למעשים.
  - ד. יצירת הדחק בקרב נאשם 5, ובניצול מצוקתו נוכח המצג האמור.
  - ה. הפגיעה הקשה בתדמית המשטרה, באמון הציבור במשטרה ובשוטרי משטרת ישראל.
25. נאשמים 2 ו-5 קיבלו במרמה מנתיבי ישראל את העסקתו של נאשם 2 ומשרדו, כיועץ משפטי "ריטיינר", בנסיבות מחמירות הבאות לידי ביטוי כלהלן:
- א. קידום העסקתו של נאשם 2 ע"י נאשם 5, עקב ובתמורה לפעילותו הפלילית של נאשם 2, כמפורט באישום זה לעיל.
  - ב. תפקידו של נאשם 5 כמנכ"ל נתיבי ישראל.
  - ג. היותו של נאשם 2 עורך דין.

ב. הלבנת הון

26. כאמור לעיל, קיבל נאשם 2 מנאשם 5, סך של 77,000 יורו (להלן באישום זה: "כספי השוחד והמרמה"), מהם העביר סך של 5,000 יורו למזכירתו, ואת היתרה חלק עם נאשם 1.
27. נאשם 1 נמנע מלהחזיק את חלקו בכספי השוחד והמרמה בחזקתו וזאת מהחשש שלא ידע להסביר את מקור הכספים, את טיבם ואת עילת קבלתם.
28. לשם כך, נאשם 1, בעצה אחת עם נאשם 2, החזיר לנאשם 2 את הכספים שקיבל כשוחד כדי שנאשם 2 ישמור את הכספים הללו בחזקתו במשמורת עבורו.
29. בהתאם, כאשר נאשם 1 ביקש ליהנות מהכספים פרי השוחד, נהג נאשם 1 לפנות לנאשם 2 מעת לעת ולבקש ממנו לשחרר לו כספים מתוך כספי השוחד השייכים לנאשם 1 והמוחזקים במשמורת אצל נאשם 2 וזה נהג למסור לנאשם 1 כספים מעת לעת.
30. נאשם 2 ביצע פעולות בכספי השוחד והמרמה בסך השווה ל-77,000 יורו, כדלקמן:
- א. ביקש וקיבל את הסכומים האמורים במזומן, לרבות במט"ח.
  - ב. נמנע מלהוציא חשבונית או קבלה על הסכומים האמורים.
  - ג. נמנע מלרשום את הסכומים האמורים במערכת הנהלת החשבונות של משרדו, או בכל פנקס חשבונות שהוא.
  - ד. נמנע מלהפקיד את הסכומים האמורים בחשבון בנק בבעלותו.
  - ה. במועד בלתי ידוע למאשימה, הסתיר הכספים והחזיק בהם במקום מסתור, או השתמש בהם כראות עיניו תוך הטמעתם במערכת הפיננסית הלגיטימית.
31. בנוסף, נאשם 2 קיבל מנתיבי ישראל שכר טרחה, המהווה רכוש שמקורו במישרין או בעקיפין

בביצוע עבירת המרמה כנגד נתיבי ישראל ובעבירות השוחד ושיבוש הליכי המשפט.

32. משכך, כספי שכר הטרחה, בסך כ-726,000 ש"ח מהווים בידי נאשם 2 שכר עבירה ורכוש שמקורו בעבירה והם בבחינת "רכוש אסור" כמשמעותו בחוק איסור הלבנת הון.

33. בנוסף, לאחר הפקדת כספי ה"רכוש האסור" לחשבון משרדו של נאשם 2, ביצע נאשם 2 בכספים אלו פעולות בנקאיות שונות, הן במשיכה והן בהעברה לחשבון אחר, ביידעו כי מדובר ברכוש אסור, בסכום העולה על הסכום המפורט בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון.

ג. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

- לקיחת שוחד – עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- תיווך לשוחד - עבירה לפי סעי' 295 לחוק העונשין (נאשם 2)
- מתן שוחד – עבירות לפי סעיף 295 (ג' רישא) לחוק העונשין (נאשם 5).
- גילוי בהפרת חובה - עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- הוצאת מסמך ממשמורת - עבירה לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין (נאשם 1).
- קבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין (נאשם 2).
- שבוס מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (נאשמים 1,2,5).
- מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- הלבנת הון – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (נאשמים 1, 2).
- הלבנת הון – עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס – 2000 (נאשם 2).
- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (נא' 1 ו-2).
- שבועת שקר - עבירה לפי סעיף 239 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).

אישום רביעי (פרשת אלון חסון)

(נאשמים 1 ו-2)

א. מבוא:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התנהלה חקירה ביחידת להב 433, במסגרתה נחקר, בין היתר, אלון חסון (להלן: "חסון"), אשר כיהן כיו"ר עובדי נמל אשדוד (להלן: "הנמל") בגין חשדות לביצוע עבירות פליליות (להלן: "החקירה").
2. בתקופה האמורה העניק נאשם 2 לחסון שירותים משפטיים הנוגעים, בין היתר, לחקירה.
3. בתקופה האמורה לקח נאשם 2 שוחד מחסון, זאת לאחר שהציג בפניו מצג, כי בדעתו להעביר את מלוא הכסף לידי גורם משטרתי, אשר בכוחו להשפיע על מהלך החקירה של חסון (להלן: "הגורם המשטרתי"), הכל כפי שיפורט להלן.

ב. העובדות:

4. בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין שלהי שנת 13' לבין תחילת שנת 14', הדליף נאשם 1 לנאשם 2 כי נגד חסן מתנהלת חקירה סמויה ביחידת להב (להלן: "ההדלפה"), וכי הוא עתיד להיחקר ביחידה בגין חשד לפלילים (להלן: "החקירה").
5. כמו כן, הדליף נאשם 1 לנאשם 2 כי הוא עתיד לקבל את החקירה לאחריותו לצורך ביצוע החקירה הגלויה. ואכן, במהלך חודש פברואר 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל נאשם 1 את החקירה לאחריותו. בהמשך הדברים הדליף נאשם 1 לנאשם 2 את פרטי החקירה והבהיר כי שתי פרשיות המכונות "פרשת מישוק" ו-"פרשת הבוררות" - לגביהן אמור חסן להיחקר במשטרה במסגרת החקירה- צפויות להיגזז מבלי שחסן יועמד לדין בעניינן, וזאת בהתאם להמלצתו בפני גורמי הפרקליטות המוסמכים, בין היתר על יסוד מעמדו כראש צוות החקירה.
6. בעקבות ההדלפה כאמור, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, זימן נאשם 2 את חסן לפגישה במשרדו, והשניים שוחחו אודות החקירה. במהלך הפגישה האמורה, הציע נאשם 2 לחסן כי הלה ישלם לו סכום כסף, מבלי שנקב בשיעורו, והבהיר כי בתמורה הוא ידאג שהחקירה אודותיו לא תבשיל. וכלשונו: "הגענו למאני – טיים, אפשר לגמור את הסיפור הזה ואם אתה משלם כסף, אני הורג את הסיפור הזה, ואם אתה מחליט שלא, אז נתמודד לבד". עוד הוסיף נאשם 2 כי הוא ידאג להעברת הכסף לגורמים המעורבים בחקירה, ואלו י"הרגו את הפרשה" (להלן: "ההצעה").
7. ביום 26.5.14, בשעה 10:58, כתב נאשם 1 ל- ע' הודעת וואטסאפ: "מחר כבר חסן יגנוב את ההצעה", והדליף לה ולנאשם 2 אגב כך כי למחרת היום צפוי מעבר מהחקירה הסמויה לחקירה גלויה בענייניו של חסן (להלן: "הפרוץ")- (להלן: "המידע"). בעקבות המידע האמור, יצר נאשם 2 קשר עם חסן בערב הפרוץ, וזאת במטרה להזהירו מפני מעצרו הצפוי ותיאם להיפגש עמו. בסופו של דבר נמלך נאשם 2 בדעתו, נוכח דבריו של נאשם 1 בדבר קיום האזנת סתר על קו הטלפון של חסן, ועל כן ביטל את הפגישה.
8. בתאריך 27.5.14, נעצר חסן במסגרת החקירה. ביום זה, בשעה 12:28, שאלה ע' את נאשם 1 באמצעות הודעת וואטסאפ, האם נאשם 2 יכול להגיע לדיון המעצר בענייניו של חסן, ולנהל את ההיבט התקשורתי, לצד עורך דין אחר מטעמו של חסן, אשר יופיע אף הוא בדיון. נאשם 1 השיב בשלילה, ועקב כך נאשם 2 נמנע מלהתייצב לדיון המעצר.
9. ביום 29.5.14 בשעה 06:00, עדכנה ע' את נאשם 1 בעניין חסן, באמצעות הודעת וואטסאפ שלשונה: "הסכימו לשחרור בשישי בצהריים. נדון היום על תנאי שחרור", ונאשם 1 השיב בו ביום בשעה 06:01, אמצעות הודעת וואטסאפ שלשונה: "ברוך השם. טוב שדברנו אתמול".
10. בתאריך 1.6.14, לאחר שחרורו של חסן מהמעצר, במהלך פגישה נוספת שנערכה בין נאשם 2 לחסן במשרד, אמר נאשם 2 לחסן, כי לו היה נעתר להצעתו ושומע בעצתו, אזי היה מעצרו נמנע. במעמד האמור, אמר נאשם 2 לחסן כי עתיד להיות מוגש נגדו כתב אישום וביקש את הסכמתו "לפנות ולנסות למזער נזקים". לאחר האמור, אישר חסן לנאשם 2 לפעול במטרה להביא למימוש ההצעה.
11. במהלך פגישה שנערכה בתאריך 15.6.14 במשרדו של נאשם 2, הציע נאשם 2 לחסן כי הלה יעביר לו סכום של 150 אלף דולר (להלן: "סכום הכסף"), ובתמורה ידאג נאשם 2 לכך ששתי פרשיות

המכונות "פרשת מישוק" ו-"פרשת הבוררות" - לגביהן אמור חסן להיחקר במשטרה במסגרת החקירה- ייגנזו מבלי שחסן יועמד לדין בענייניו. עוד הבטיח נאשם 2 לחסן כי ידאג גם לכך שיקבל הטבות במסגרת הפרשיות המכונות "דנה" ו-"קליר", בגינן עתיד להיות מוגש כתב אישום נגד חסן (להלן: "ההבטחות"), וכדברי נאשם 2: "ההתחייבות היא שהפרשות של הבוררות ומישוק, הם יכולים לחקור אותן, אבל לא יהיה בהם כתב אישום. לא יהיה להם כלום. הם יומתו".

12. במהלך הפגישה, הזהיר נאשם 2 את חסן לבל ישיח עם איש בעניין ההצעה, באומרו: "תקשיב, תקשיב, אני מדבר איתם... לא, אני לא מפחד בקטע של הסתבכות... הם אתה ואני זה אותו דבר, כולנו אוכלים חרא אם אחד נהיה מטומטם. כולם הולכים לבית הסוהר ולהרבה שנים". וכן: "אתה לא שם את החיים שלי, את החיים של הילדים שלי חוץ ממך".

13. במועד זה, קרי, 15.6.14, בשעה 23:40 או בסמוך לכך, במפגש לילי באזור הסינמה סיטי בראשון לציון, גולל חסן בפני חוקרי צוות חשיפה של המחלקה לחקירות שוטרים את דבר ההצעה שקיבל מנאשם 2 ואת השתלשלות העניינים כמתואר לעיל, תוך שהוסיף כי הוא אמור להיפגש עם נאשם 2 ולמסור לו את סכום הכסף. לאחר דין ודברים בינו לבין הגורמים המוסמכים במח"ש, הוא תוודך ע"י אנשי המחלקה להמשיך ולהתנהל מול נאשם 2 בעניין זה, על מנת לאפשר למח"ש לאסוף ראיות בפעילות חקירתית סמויה ולהביא לחקר האמת בפרשה זו.

14. בתאריך 19.6.14, נחקר חסן פעמיים ביאל"כ ביחידת להב, ובאחת מחקירות אלו נחקר באזהרה בגין "פרשת מישוק". ביום זה, בשעה 15:03 הדליף נאשם 1 לנאשם 2 על דבר המתרחש בחקירה באמצעות הודעת וואטסאפ, בכותבו: "לגבי השמן (כך כונה חסן בפי נאשמים 1, 2 ו-ע) עשינו לו שתי חקירות". כמו כן, בשעה 15:14 שלח נאשם 1 לנאשם 2 הודעת וואטסאפ ויעץ לו כדלקמן: "לטעמי תזמין אותו כבר הלילה... יביא חבילה". בו ביום, בשעה 16:17, כתב נאשם 1 אף לעי הודעת וואטסאפ שלשונו: "השמן בלחץץץץ".

15. בתאריך 22.6.14, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, במהלך פגישה שנערכה בין נאשם 2 לחסן במשרד, חסן הביע את חששו מכך שלאחר שייתן לנאשם 2 את סכום הכסף, לא תינתן לו התמורה המובטחת מאת הגורמים המשטורתיים, ניסה נאשם 2 להניח את דעתו של חסן כי ביכולתו להביא למימוש ההבטחות האמורות, בהדגישו את קשריו וניסיונו עם גורמי משטרה, וכדבריו: "... אתה מבין שזו לא הפעם הראשונה שעובדים איתי ושסומכים עלי, אז אני אומר לך ככה זה עובד, אתה יכול להחליט שאתה סומך על זה, או יכול להחליט שאתה לא סומך, אתה מחליט, אבל אין דרך אחרת", ובהמשך: "אתה רוצה לעשות את זה? זו הדרך, אתה שואל אותי אם הדרך הזו היא מאה ואחד אחוז, התשובה היא כן, אין זיגזגים, אין ריב איתם, אין כלום, אין מצב כזה, היחידי שיכול לחרבן את זה, זה רק אתה... עם פה גדול, עם שטויות".

16. במעמד האמור, שב והדגיש נאשם 2 כי סכום הכסף יועבר במלואו על ידו לגורם משטורתי המעורב בחקירה, אשר בכוחו לפעול למימוש ההבטחות באומרו בכוב: "הכיס שלי לא רואה שקל, שקל".

17. במפגש נוסף שהתקיים בין נאשם 2 וחסן במשרד בתאריך 26.6.14, שב נאשם 2 והזהיר את חסן לבל ידבר עם איש בדבר ההצעה, באומרו: "... יש לי בקשה – מה שאני איתך, אני איתך. אין לנו לא האישה שלך, לא אבא... זה שייך לחיים של הילדים שלי... זה בינך לביני עד שנמות, עד שנעמוד על הקבר האחד של השני... בעוד חמש שנים... החבר הכי טוב שלך מסתבך, אתה לא אומר לו 'בוא נלך לרונאל', הוא יוציא אותך מזה'... שום דבר, לא עוזר לאף בן אדם, לא רוצה.

אני אבחר למי אני רוצה לעזור". עוד הוסיף נאשם 2: "רק תשמור עלינו, זה מה שאני מבקש". עוד סיכמו השניים במפגש האמור להיפגש בשבוע שלאחר מכן לשם העברת סכום הכסף.

18. בתאריך 1.7.14, בשעה 10:29, ביקש נאשם 1 מע' באמצעות הודעת וואטסאפ שתודיע לו אם "השמן" בא. בשעה 18:56, ברר שוב נאשם 1 עם ע' באמצעות הודעת וואטסאפ: "הגיע השמן?". ע' השיבה כדלקמן: "לא הוא בא מחר ובאותה שיחה הוא אמר לי אני חייבבב!! לבוא ביום חמישי". נאשם 1 המשיך להקשות: "אם הוא בא מחר אז למה גם ביום חמישי?". ע' השיבה כלשונה: "מחר לענין הבת שלו הוא עףףף" (זאת על רקע העובדה שנאשם 1 הדליף לע' ולנאשם 2 את הכוונה לזמן לחקירה את בתו של חסן) ובהודעה נוספת מיד לאחר מכן כתבה לו: "ביום חמישי לסגור פינה", כשהיא מתכוונת לתשלום הכספים ע"י חסן לנאשם 2. לאישור הבנת דבריה, שאלה ע': "יש?" ונאשם 1 אישר: "יש".

19. בתאריך 2.7.14, נדברו נאשם 2 וחסן להיפגש ביום המחרת לשם העברת הכסף. נאשם 1 שידע על תכנון הפגישה האמורה, המליץ ל-ע' כי הפגישה לא תתקיים בבית קפה ולא במקום עם מצלמות, על מנת לשבש כל אפשרות של התחקות אחר מהלך הדברים.

20. בתאריך 3.7.14, זמן קצר ביותר עובר למפגש האמור, נמסר לחסן מאת אנשי המחלקה לחקירות שוטרים תיק שהכיל בין היתר, שטרות על סך של 100,000 ש"ח (להלן: "התיק"), ונחזה להכיל \$150,000, לשם העברתו לנאשם.

21. בתאריך 3.7.14, יום חמישי, בשעה 11:50 או בסמוך לכך נפגשו נאשם 2 וחסן בבית קפה 'גרג' במתחם ה'סטאר סנטר' באשדוד. במהלך הפגישה העביר חסן לידי נאשם 2 את התיק, תוך שייצר בפני נאשם 2 מצג, לפיו התיק מכיל סכום של 150,000 דולר, כפי שדרש מחסן, כאמור. נאשם 2 קיבל לידי את התיק, לא לפני שווידא עם חסן כי הסכום נמנה על ידו במדויק בטרם מסירתו. עם סיום הפגישה עזב נאשם 2 את בית הקפה כשברשותו התיק, ובסמוך לאחר מכן נלכד בכף ונעצר ע"י חוקרי המחלקה לחקירות שוטרים.

22. במעשיו המתוארים לעיל, ביקש נאשם 2 מחסן סך של \$150,000 כשוחד, ניסה לקבל ביחד עם נאשם 1 סך של \$150,000 שוחד, וזאת במרמה, וקיבל, ביחד עם נאשם 1, מחסן סך של 100,000 ש"ח. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל, מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, לנאשם 2, שלא היה מוסמך לקבלן. כן עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור, כשנאשם 2 ביצע עמו בצוותא עבירות אלה. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, עשו הנאשמים 1 ו-2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוט.

23. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, קבלו נאשמים 1 ו-2 דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנסיבות המחמירות באות לכדי ביטוי בהיבטים הבאים:

- א. תפקידו של נאשם 1 ורום מעמדו במשטרה.
- ב. היותו של נאשם 2 עורך דין.
- ג. התחכום שהיה בשיטה המתוארת בחלק הכללי לכתב אישום זה, והתכנון שקדם למעשים.
- ד. ביצירת הדחק בקרב חסן ובניצול מצוקתו נוכח המצג האמור.
- ה. בפגיעה הקשה בתדמית המשטרה, ובאמון הציבור במשטרה ובשוטרי משטרת ישראל.

ג. הוראות החיקוק לפיה מואשמים שני הנאשמים:

ניסיון לקבלת שוחד- עבירה לפי סעיף 25 + 290(א) לחוק העונשין, בכל הנוגע להפרש שבין הסכום שקיבל- 100,000 ש"ח, לבין הסכום שדרש- \$150,000 קבלת שוחד – עבירה לפי סעיף 290 (א) לחוק העונשין.
שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
גילוי בהפרת חובה- עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין.
מרמה והפרת אמונים- עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.
קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין

אישום חמישי (פרשת אילון מכלוף)

(נאשמים 1 ו- 2)

א. העובדות:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ייצג נאשם 2 את אילון מכלוף (להלן: "מכלוף"), הבעלים של חברת "יורוק מ.ל.ה. בע"מ" - המהווה גם מטמנת פסולת באשקלון (להלן: "המטמנה") - בהליכים משפטיים, אשר התנהלו בין המשרד להגנת הסביבה מחוז הדרום (להלן: "המשרד להגנת הסביבה") לבין מכלוף, בכל הנוגע לפעילות המטמנה (להלן: "ההליכים המשפטיים").
2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התנהלה חקירה סמויה במשטרה ביחידת להב 433 (להלן: "יחידת להב") נגד מכלוף, בחשד לביצוע עבירות פליליות (להלן: "חקירת מכלוף").
3. בתאריך 22/10/13, בשעה 18:43 או בסמוך לכך, במהלך פגישה שהתקיימה בין נאשם 2 למכלוף במשרד, הציג מכלוף בפני נאשם 2 מכתבי המלצה מגורמים בכירים מהמשרד להגנת הסביבה ומעיריית אשקלון, לאחר שסבר כי יש בהם כדי לסייע לו במסגרת ההליכים המשפטיים (להלן: "מכתבי המלצה"). לשאלת נאשם 2 כיצד עלה בידו להשיג את מכתבי המלצה, השיב מכלוף כי גם אילו היה נדרש לשלם עבור מכתבי המלצה, היה עושה כן, בשל רצונו בהותרת פעילות המטמנה על כנה.
4. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 16.11.13, הדליף נאשם 1 לנאשם 2 כי מועד מעצרו של מכלוף ומועד מעבר החקירה הסמויה לשלב החקירה הגלויה ("מועד הפרוץ"), נועדו ליום 18.11.13 (להלן: "המידע").
5. לנוכח המידע המתואר, בתאריך 16/11/13, במוצאי שבת, בשעה 20:17 או בסמוך לכך, הזמין נאשם 2 את מכלוף להתייצב במשרדו. ואכן בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הגיע מכלוף למשרדו של נאשם 2. במהלך שיחה שהתנהלה בינו לבין נאשם 2, שאל אותו נאשם 2 האם הוא סומך עליו. מכלוף השיב בחיוב ונאשם 2 אמר לו שישנו גורם משטרתי מיחידת להב, אשר בתמורה להעברת כסף לידי, ימסור מידע בעניין תיקי חקירה המתנהלים נגד מכלוף ביחידת להב (להלן: "ההצעה"). לשאלת מכלוף באיזה סכום מדובר, השיב נאשם 2 כי מכלוף יוכל לתת בשלב הראשוני סכום כפי חפצו.
6. במעמד האמור, ולשמע הצעתו של נאשם 2, מסר מכלוף לנאשם 2 סכום של 5,000 ש"ח במזומן

(להלן: "סכום הכסף"), שהיה בידו אותה עת. נאשם 2 הכניס את סכום הכסף למעטפה, והתריע בפני מכלוף כי ביום 18/11/13 שוטרים מיחידת להב עתידים להגיע לביתו על מנת לבצע את מעצרו (להלן: "המעצר"), אגב ביצוע מעצרים נוספים של גורמים מעיריית אשקלון והמשרד להגנת הסביבה, הקשורים לחקירת מכלוף, תוך שנאשם 2 נקב בשמות של שניים מהם (להלן: "הגורמים הבכירים").

7. במעמד האמור, הורה נאשם 2 למכלוף כי ימנע מללון בביתו בלילה עובר למעצר; עוד הורה לו לכבות את מכשירי הטלפון הניידים שברשותו; לקנות sim חדש למכשירו הסלולרי הנייד, וכן לעמוד עמו בקשר על מנת שנאשם 2 יוכל לעדכן אותו בדבר המתרחש.

8. לאור עזת נאשם 2 בלילה שבין התאריכים 17/11/13 – 18/11/13, נמנע מכלוף מללון בביתו ולן במלון "רויאל ביץ" בתל אביב (להלן: "המלון").

9. ואכן, בבוקרו של יום ה- 18/11/13, הגיעו כוחות משטרה מיחידת להב לביתו של מכלוף באשקלון, על מנת לעצרו, במסגרת החקירה שנוהלה נגדו, אולם לא מצאוהו במקום. בשעה 11:22 או בסמוך לכך, בשיחה טלפונית שהתקיימה בין נאשם 2 למכלוף, אמר מכלוף לנאשם 2 כי נודע לו ששוטרים הגיעו לביתו וכי הוא מתבקש להגיע למקום. בתגובה, הורה לו נאשם 2 שלא יעזוב את המלון עד אשר יבדוק את הדברים. בסמוך לאחר מכן, התקשר נאשם 2 אל מכלוף, עדכן אותו כי כוחות משטרה נמצאים בביתו, והורה לו לא לעזוב את המלון. עוד בטרם הורה נאשם 2 אחרת למכלוף, החליט האחרון לשוב לאשקלון, שם נעצר.

10. לאחר המתואר לעיל, במועד שאיננו ידוע למאשימה, עדכן נאשם 2 את נאשם 1 כי באמתחתו סכום של 5,000 ש"ח שניתן לו על ידי מכלוף, וזאת בכוונה כי השניים יחלקו את סכום הכסף, כמנהגם במסגרת השיטה שתוארה לעיל.

11. במעשיו המתוארים לעיל, ביקש נאשם 2 ממכלוף שוחד, וקיבל, ביחד עם נאשם 1, ממכלוף סך של 5,000 ש"ח. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל, מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, לנאשם 2, שלא היה מוסמך לקבלן. כן עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור, ונאשם 2 ביצע עמו בצוותא עבירות אלה. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, עשו הנאשמים 1 ו-2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.

ב. הוראות החיקוק לפיה מואשמים שני הנאשמים:

- קבלת שוחד – עבירה לפי סעיף 290 (א) לחוק העונשין.
- שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- גילוי בהפרת חובה- עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין.
- מרמה והפרת אמונים- עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

אישום שישי (פרשת קובי כחלון)

(נאשמים 1, 2 ו-4)

א. העובדות

1. במהלך שנת 2012 התנהלה ביאל"כ חקירה סמויה הידועה בכינויה "ס.א.ל שרצים", שעניינה חשדות לשימוש במסמכים מזויפים, במטרה לקבל היתר בניה בנכס של מקרקעי ישראל (להלן: "הפרשה"). נאשם 1 היה ממונה על חקירת הפרשה.
2. במסגרת חקירת הפרשה, נחקר, בין היתר, קובי כחלון, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה (להלן: "כחלון") כחשוד.
3. בשלהי שנת 2012, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה (להלן: "התקופה"), נאשם 1 דיווח לנאשם 2 על אודות הפרשה ועל דבר היותו ממונה על חקירתה. במהלך חקירת הפרשה, הדליף נאשם 1 לנאשם 2 פרטים מתוך הפרשה הנוגעים לכחלון, לפיהם כחלון עתיד להיחקר ביחידה במסגרת הפרשה, וכן מסר לו את מועד החקירה.
4. באותה התקופה, במסגרת השיטה שתוארה לעיל בחלק הכללי, בעת שנאשם 1 הגיע למשרדו של נאשם 2, שאל נאשם 1: "האם יש לנו דרך להגיע לכחלון?". לנוכח האמור, פנה נאשם 2 לנאשם 4 וביקש ממנו כי ישוחח עם כחלון אודות הפרשה.
5. ביום 3.9.12, זומן כחלון להגיע לחקירה ליום 10.9.12. כחלון, אשר לא ידע בגין מה הוא עתיד להחקר, לא חלק עם איש את דבר זימונו.
6. ביום 8.9.12, יום שבת, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, הגיע נאשם 4, לבית חברו עמוס ברוך (להלן: "ברוך") בשכונת בית הכרם בירושלים (להלן: "הבית"). נאשם 4, אשר היה מודע לקשרי הידידות השוררים בין ברוך לכחלון, ביקש מברוך כי יצור מפגש בינו לבין כחלון, בתואנה כי כחלון "מצוי בבעיה ויש לעזור לו".
7. ברוך נעתר לבקשת נאשם 4 וזימן את כחלון לביתו. ואכן, כעבור זמן קצר, הגיע כחלון לביתו של ברוך, שם ביקש נאשם 4 לשוחח עמו ביחידות. במהלך השיחה אמר נאשם 4 לכחלון כי שמע שהוא עתיד להיחקר יומיים לאחר מכן, והמליץ לו על עורך דין או לחלופין על עורכת דין בעלת ותק של 30 שנה בפרקליטות, אשר יוכלו לייצג אותו משפטית ו"להוציא אותו מזה". נאשם 4 ציין כי בתמורה יהא על כחלון לשלם סכום של עשרות אלפי דולרים (להלן: "ההצעה"). כחלון סרב להצעה על אתר והיה מופתע מכך שדבר חקירתו הודלף על ידי מאן דהוא.
8. ביום 10.9.12, הגיע כחלון ליאל"כ על מנת להחקר, כאמור. טרם מסירת גרסתו ביקש כחלון לשוחח עם המפקד במקום. עקב בקשתו ניגש אליו נאשם 1 והציג עצמו כמפקד. כחלון גולל בפני נאשם 1 את דבר ההצעה החשודה שקבל, וביקש ממנו לבדוק את הדברים טרם מסירת גרסתו. נאשם 1 הגיב לדברים באומרו כי ההצעה נשמעת לו כהפניה לגיטימית ליעוץ משפטי, וכי הוא יפעל בעניין כפי שנראה לו לנכון. לאחר מכן, הורה נאשם 1 להמשיך בגביית עדותו של כחלון.
9. נאשם 1 לא דיווח למפקדיו על טענותיו הנ"ל של כחלון, מאחר שידע כי ידו של נאשם 2 בדבר

ולא עשה מאומה בדבר, על מנת שלא לחשוף את שותפו לעבירות.

10. במעשיהם המתוארים לעיל בקש נאשם 2 מנאשם 4 שיגייס את כחלון כלקוח פוטנציאלי ויצוג בפניו מצג כי בידי משרדו פרטים סודיים מהחקירה וכן יכולת לחלצו; במעשיו המתוארים לעיל, פעל נאשם 4 בשליחותם של נאשמים 1 ו-2 לשבש הליכי חקירה תמורת סכום כסף גדול. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל, מסר נאשם 1, ללא סמכות כדין ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו, לנאשם 2, שלא היה מוסמך לקבלן. כן עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור, ונאשם 2 ביצע עמו בצוותא עבירות אלה. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, עשו הנאשמים 1 ו-2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.

ב. הוראות החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

- שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (נאשמים 1,2,4)
- מרמה הפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- גילוי בהפרת חובה - עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).

אישום שביעי (פרשת רמי דואני)

(נאשמים 1 ו-2)

א. העובדות

1. במהלך חודש יוני 2012, התקיימה חקירה סמויה ביאלי"כ הידועה בכינוי: "בר נדלן" (להלן: "הפרשה"), במסגרתה נחקרו חשדות לעבירות של קבלת שוחד והלבנת הון. במהלך איסוף חומר הראיות בתיק, פנתה ע' לנאשם 1 ובקשה לדעת האם רמי דואני, מנכ"ל החברה הכלכלית ראשון לציון (להלן: "דואני") עתיד להחקר במסגרת הפרשה, וזאת על רקע היותו ממקורבי ביתה.
2. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום ה- 3.2.14, בקשה ע' שוב לבדוק עם נאשם 1 האם דואני עתיד להיחקר כחשוד במסגרת הפרשה. משהשיב נאשם 1 לשאלה בחיוב, הפצירה בו ע' להקל עליו. ע' אף הביעה את חששה מפני ביצוע מעצר של דואני במסגרת חקירת הפרשה, ובקשה ממנו כי ידאג לכך שדואני יגיע לחקירה באמצעות קבלת זימון מראש, ולא יילקח מביתו על ידי חוקרי היאלי"כ.
3. כמו כן, עם היוודע דבר זימונו לחקירה של דואני לנאשם 2, ביקש האחרון מנאשם 1 שלא "יסבך אותו", מאחר שהלה מקורב מאד ל- ע', כאמור. נאשם 1 השיב לו כי דואני לא צפוי להעצר, וכן אין כל כוונה לחקור אותו כ"חשוד אמיתי".
4. עם זאת, על מנת להפיס את דעתה של ע' ולהרגיעה, ביום שקדם למועד חקירתו של דואני, שלח נאשם 1 לע' באמצעות אלפוניו 7 את מסמך חקירתו באזהרה של דואני, שכלל את השאלות שהוא עתיד להישאל כחשוד למחרת היום ביאלי"כ (להלן: "השאלות"). ע' הדפיסה את השאלות והעבירה אותן לנאשם 2.
5. בו ביום, זומן דואני באמצעות ע' למשרדו של נאשם 2, שם הדריכו נאשם 2 לחקירה באמצעות השאלות, הכל כדי לשבש את החקירה.

6. במעשיו המתוארים לעיל, עשה נאשם 1, במילוי תפקידו, מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור, ונאשם 2 ביצע עמו בצוותא עבירה זו. כמו כן, נאשם 1, שהנו עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, מסר אותו שלא כדין לנאשם 2, תוך שהוציא, ללא רשות, את המסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל קבל נאשם 2 במזיד את המסמך, כשהוא יודע כי בפשע הושג. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, עשו הנאשמים 1 ו-2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

- מרמה והפרת אמונים- עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).
- הוצאת מסמך ממשמורת- עבירה לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין (נאשם 1).
- קבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין (נאשם 2).
- שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (נאשמים 1 ו-2).

אישום שמיני (פרשת עפר נמרודי)

(נאשמים 1 ו-2)

א. העובדות

1. במהלך שנת 2013 התנהלה חקירה סמויה המשותפת ליאל"כ וליחידת 'יהלום', הידועה בכינוי "פרשת אדון האשליות" (להלן: "הפרשה"). עניינה של פרשה זו הנה חשדות בדבר עבירות של הימורים, הלבנת הון ועבירות מס. במסגרת חקירת הפרשה, מנכ"ל חברת 'הכשרת היישוב' בישראל, עופר נמרודי (להלן: "נמרודי") נתבקש למסור עדות פתוחה כמעורב בפרשה.
2. בשלהי שנת 2013, הועברה הפרשה לטיפולו של נאשם 1, במסגרת תפקידו. במהלך חודש דצמבר 2013, נפגשו נאשמים 1 ו-2 במשרדו של נאשם 2. במסגרת השיטה שתוארה לעיל בחלק הכללי, שאל נאשם 1 את נאשם 2 אם יש לו קשר לנמרודי. בתגובה, השיב נאשם 2 כי יש לו היכרות מוקדמת עם נמרודי, וכי ביכולתו "להרים לו טלפון".
3. בסמוך ליום 17.12.13, במועד שאיננו ידוע במדויק למאשימה, פנה נאשם 2 לנאשם 1 ואמר לו כי נמרודי לחוץ מהחקירה הצפויה לו ביאל"כ. נאשם 1 הבהיר לנאשם 2 כי אין לנמרודי סיבה להיות בלחץ, לאור העובדה כי הוא צפוי להיחקר בעדות פתוחה, ולא באזהרה.
4. ביום 17.12.13, נחקר נמרודי ביאל"כ במסגרת הודעה שלא באזהרה. לאחר חקירה זו סברה הפרקליטה המלווה את תיק החקירה כי ייתכן ויהיה צורך בהשלמות חקירה, והודיעה על כך לצוות החקירה ביאל"כ, תוך שהבהירה כי היא שוקלת להורות על זימונו של נמרודי לחקירה נוספת.
5. ביום 22.12.13, נוכח בקשתו של נאשם 2, העביר נאשם 1 ל- ע' באמצעות האלפוניו 7 חומר הקשור לחקירתו של נמרודי, על מנת שנאשם 2 יוכל להציג החומר בפני נמרודי ולהדריכו לקראת חקירת משטרה עתידית (להלן: "החומר"). בתאריך הנ"ל, בשעה 24: 9 עדכן נאשם 1 את ע' באמצעות הודעת וואטסאפ, כי הוא העביר לה דרך אלפוניו 7 את החומר בעניינו של נמרודי. נאשם 1 וידא כי ע' קבלה את החומר, ולאחר מכן ביקש לדעת: "נתת לו?" כשהוא מתכוון

בדבריו לנאשם 2.

6. במעשיו המתוארים לעיל, נאשם 1, שהנו עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, מסר אותו שלא כדין לנאשם 2, תוך שהוציא, ללא רשות, את המסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל קבל נאשם 2 במזיד את המסמך, כשהוא יודע כי בפשע הושג. כמו כן, במעשיהם המתוארים לעיל, עשו הנאשמים 1 ו-2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שפוטי.

ב. הוראות החיקוק לפיה מואשמים שני הנאשמים:

שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין,
הוצאת מסמך ממשמורת- עבירה לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין (**נאשם 1**).
קבלת נכסים שהושגו בפשע- עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין (**נאשם 2**).

אישום תשיעי (פרשת יהושע לובינסקי)

(נאשמים 1 ו-2)

א. העובדות:

1. החל מפברואר 2012 שימש נאשם 2 כבא כוחם של יהושע לובינסקי (להלן: "לובינסקי") וה"אגודה החקלאית ראשלי"צ" (להלן: "אגודת החקלאים"). במסגרת הייצוג המשפטי, בחודש מאי 2012, הגיש נאשם 2 בשמם ליאל"כ כתב תלונה שעניינו חשד לעבירות בתחום טוהר המידות (להלן: "תלונת לובינסקי").
2. במהלך הפגישות שנערכו בין נאשם 2 ללובינסקי במסגרת הטיפול בתלונתו, התרברב נאשם 2 בפניו כי הוא זוכה להערכה רבה ביחידות הארציות של המשטרה והדגיש כי בשל הכבוד המיוחד שרוחשים לו במשטרה ובשל קשריו ביאל"כ, קיבלה תלונתו של לובינסקי מקום של כבוד בסדר העדיפויות ואף הוקצו לטיפול בה משאבים רבים, בעלות של מיליוני שקלים, על ידי המשטרה.
3. בשלב מסוים, איבד לובינסקי את האמון בנאשם 2 ובקש בשל כך להפסיק את ייצוגו על ידו ולפטרו. נאשם 1, אשר היה אמון, בתוקף תפקידו, על חקירת תלונת לובינסקי, ואשר חתר להמשך יחסי לקוח בין נאשם 2 ולובינסקי, הביע בפני לובינסקי אי שביעות רצון מכוונתו של לובינסקי לפטר את נאשם 2 ואף הבהיר ללובינסקי כי הדבר עלול לפגוע בחקירה; כל זאת במטרה לשכנעו להמשיך את העסקתו של נאשם 2.
4. בתאריך 9.9.12 או בסמוך לכך, התקיימה פגישה משולשת במסעדת 'אסא' בלטרון בין לובינסקי ובין נאשמים 1 ו-2 (להלן: "הפגישה"). נאשם 1 יזם את הפגישה במטרה לשכנע את לובינסקי להמשיך את העסקתו של נאשם 2, וזאת בשל יחסי החברות השוררים בינו לבין נאשם 2.
5. במהלך הפגישה, הסביר נאשם 1 בכזב ללובינסקי את חשיבות המשך מעורבותו של נאשם 2 בתיק החקירה, תוך שהדגיש כי ישנן משימות אשר אין ביכולתה של המשטרה לבצע בלא להסתייע בשירותיו של נאשם 2. בתגובה, הציע לובינסקי להעמיד לרשות המשטרה עורך דין אחר; אלא שנאשם 1 הבהיר בכזב ללובינסקי כי בין המשטרה ובין נאשם 2 מתקיימים יחסי אמון "מיוחדים"; וכי משכך, רק נאשם 2 מקובל עליהם. עוד הבהיר נאשם 1 בכזב ללובינסקי כי

מאחר שנאשם 2 נהנה מ"סיווג בטחוני" המחייב מידורם של לובינסקי ואגודת החקלאים, הרי שיהיו דברים במסגרת החקירה, אשר נאשם 2 יהיה פטור מלדווח אודותם ללובינסקי ולאגודת החקלאים למרות היותם לקוחותיו.

6. במהלך הפגישה, הופעל לחץ מצד נאשם 1 על לובינסקי, כדי לגרום לו להבין כי אם יפטר את נאשם 2, ישנו סיכוי רב שהחקירה בעניינים בהם לובינסקי הנו נפגע עבירה, לא תטופל כיאות או שלא תטופל כלל. להמחשת דבריו, אמר נאשם 1 ללובינסקי: "גם ככה אמרו לי להוריד את הרגל מהגז", כשכוונתו בכך להציג מצג בדבר הנחיה שקיבל מהממונים עליו באשר לאופן הטיפול בתלונת לובינסקי. נאשם 1 שב והדגיש כי נאשם 2 יכול במעורבותו לסייע בקידום החקירה.

7. עקב דבריו של נאשם 1, נאלץ לובינסקי להמשיך את העסקתו של נאשם 2 כבא כוחו בטיפול בתלונתו ביאל"כ.

8. נאשם 1 לא דיווח על הפגישה האמורה ועל תוכנה למי ממפקדיו, או למי מהגורמים הקשורים לתלונת לובינסקי, וכן לא דיווח על יחסי החברות השוררים בינו לבין בא כוחו של לובינסקי, נאשם 1.

9. במעשיו המתוארים לעיל, עשה נאשם 1 בצוותא חדא עם נאשם 2, במילוי תפקידו, מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור. כמו כן קבלו השניים במרמה, בנסיבות מחמירות, את המשך העסקתו של נאשם 2 כבא כוחו של לובינסקי.

10. הנסיבות המחמירות באות לכדי ביטוי בהיבטים הבאים:

א. תפקידו של נאשם 1 ורום מעמדו במשטרה.

ב. היותו של נאשם 2 עורך דין.

ג. בפגיעה הקשה בתדמית המשטרה, ובאמון הציבור במשטרה ובשוטרי משטרת ישראל.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם שני הנאשמים:

מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין
קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – סעיף 415 לחוק העונשין

אישום עשירי (השמדת הפלאפון)

(נאשם 1)

א. העובדות

1. במסגרת חקירה שנפתחה במח"ש לשם בירור החשדות נושאי כתב אישום זה (להלן: "החשדות"), נעצר נאשם 2 ביום 3.7.14. עם היוודע דבר מעצרו של נאשם 2, העריך נאשם 1 כי הוא צפוי להיחקר במח"ש בגין קשריו עם נאשם 2, וזאת תוך זמן קצר.

2. ביום 7.7.14, אכן עוכב נאשם 1 על ידי חוקרי מח"ש. במעמד זה מסר הנאשם לחוקרים מכשיר טלפון נייד חדש שברשותו, תוך שטען בכזב כי יומיים קודם לכן, ביום 5.7.14, נעלם מכשיר

הטלפון הנייד הקודם שהיה ברשותו (להלן: "הנייד") בחוף הים בסמוך לטירת הכרמל. נאשם 1 טען כן על מנת שחוקרי מח"ש לא יוכלו להגיע לידי ראיות שיש בהן כדי לקשור אותו לנאשם 2 ולחשדות.

3. לימים, במהלך חקירותיו של נאשם 1 במח"ש, המציא נאשם 1 את הנייד ומסרו לידי חוקרי מח"ש.

4. במעשיו המתוארים לעיל, עשה נאשם 1 דבר בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי על פי דין.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

שיבוש מהלכי משפט – סעיף 244 לחוק העונשין

אישום אחד עשר (פרשת בוצ'ן)

(נאשמים 1 ו-2)

א. העובדות

1.1 פרשת המדובב

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש ששון חי כמנכ"ל חברת משה בוצ'ן ביוב, עבודות ואחזקה בע"מ (להלן: "חברת משה בוצ'ן"). זוהר בוצ'ן, שהנו גיסו של ששון חי (להלן: "בוצ'ן"), עבד בתור מנהל בחברה זו.

2. במהלך שנת 2013, התנהלה חקירה ביחידה הארצית לחקירות הונאה (להלן: "יאח"ה"), בקשר לחשדות לעבירות שחיתות בעיריית חדרה (להלן: "פרשת עיריית חדרה"), במסגרתה נעצר ביום 9.6.13 בוצ'ן אשר היה מיוצג על ידי נאשם 2.

3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר נאשם 2 לנאשם 1 ועדכן אותו כי בוצ'ן נלקח למעצר בתחנת ראשון לציון (להלן: "התחנה"), ובקש לדעת מה משמעות הדבר. בתגובה, השיב נאשם 1 כי להערכתו המקצועית, הצמידו לבוצ'ן מדובב בתא המעצר.

4. נוכח הדברים האמורים, הגיע נאשם 2 לתחנת ראשון לציון, שם פגש את בוצ'ן בתא המעצר. נאשם 2 שאל את בוצ'ן: "דברת משהו?" כשהוא מתכוון לשיח עם שותפו של בוצ'ן לתא המעצר. בוצ'ן השיב בחיוב והוסיף כי הוא "המציא לו סיפורים". בתגובה, אחז נאשם 2 את ראשו ואמר לבוצ'ן: "פספסתי אותך...מה עשית? זה מדובב". בהמשך, הורה נאשם 2 לבוצ'ן לשוב לתא המעצר ולהדגיש בפני המדובב כי דבריו עד כה "זה רק סיפורים".

5. בוצ'ן אכן חזר לתא המעצר ואמר למדובב שכל מה שסיפר לו עד כה "זה היה סיפורים ולא אמת".

6. במעשיהם המתוארים לעיל, עשו נאשמים 1-2 דבר בכדי למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי. כמו כן, עשה נאשם 1 בצוותא חדא עם נאשם 2 מעשה של מרמה והפרת אמונים.

א.2. השיבוש

7. במהלך שנת 2013, התנהלה חקירה ביאל"כ, אשר כונתה "פרחי אביב". בפרשה זו נחקרו חשדות לפיהם ספקים של תאגיד המים של עיריית תל אביב, "מי אביבים", נתנו שוחד לבכירים בתאגיד, בתמורה לאישור חשבונות מנופחים לתשלום, אותם הגישו לתשלום, לתאגיד. (להלן: "פרשת פרחי אביב"). נאשם 1 היה אמון, מתוקף תפקידו, על הטיפול בפרשה זו עד ליום 27.8.13.
8. המעבר מחקירה סמויה לחקירה גלויה בפרשת "פרחי אביב" אמור היה להתבצע ביום 17.12.13 (להלן: "מועד הפרוץ"). ביום זה, על פי תכנית החקירה, בוצין אמור היה להעצר, בין יתר החשודים בתיק. עוד על פי התכנון, ביום 18.12.13, אמור היה להעצר גם ששון חי, מנכ"ל חברת משה בוצין.
9. במהלך שנת 2013, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מסר נאשם 1 לנאשם 2 מידע הכולל פרטים מתוך החקירה הסמויה בפרשת "פרחי אביב". במסגרת זו הדליף נאשם 1 לנאשם 2 כי בוצין עתיד להיעצר במהלך המעבר לחקירה הגלויה.

א.3. השוחד

10. בתאריך 10.6.13, יום לאחר מעצרו של בוצין, במסגרת חקירת פרשת עיריית חדרה, הגיע ששון חי למשרדו של נאשם 2, בקשר למעצרו של בוצין.
11. הנאשם 2 הציג בפני ששון חי מצג לפיו הוא מתקשר לחוקר משטרה, השיים עצמו כמי ששח עם אותו חוקר על אודות זימונו של ששון חי לחקירה למחרת אותו היום ושאל אותו האם ששון אמור להיחקר כעד או שמא באזהרה. עם סיום השיחה, אמר נאשם 2 לששון כי הוא עתיד להיחקר למחרת באזהרה. ואכן ביום 11.6.13 נחקר ששון חי כעד ביאח"ה בפרשת עיריית חדרה, וביום 12.6.13 נחקר ביאח"ה כחשוד באזהרה.
12. בפגישה האמורה, מסר נאשם 2 לששון חי כי מתנהלת נגדו חקירה נוספת כשכוונתו בכך לפרשת "פרחי אביב".
13. בפגישותיו של נאשם 2 עם ששון חי, הציג בפניו נאשם 2 סדרה של מצגים על אודות מצב החקירה בעניין עיריית חדרה, כאשר הוא מתריע בפניו בנוגע לסכנות בפניהן עומדים בני משפחתו עקב החקירות. כן מסר לו מידע בדבר התנהגותו של בוצין בחקירה, הכל תוך שנאשם 2 מציג עצמו כמי שיש לו קשרים במשטרה, וכמי שמקבל מידע מאנשי משטרה על אודות המתרחש בחקירה ובחדרי החקירות.
14. במסגרת זו סיפר נאשם 2 לששון חי כי בוצין משיח שלא לצורך בפני המדובב המצוי עמו בתא המעצר תוך שהוא זורע פחד בלבו באומרו כי בוצין צפוי לשנות מאסר ממושכות.
15. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך פגישה שהתקיימה במשרדו של נאשם 2, הציג האחרון בפני ששון חי מצג שווא כאילו החקירה בפרשת עיריית חדרה הנה כאין וכאפס לעומת חקירת פרשת "פרחי אביב". עוד הוסיף נאשם 2 כי ששון חי וחברת משה בוצין מסובכים עד צוואר בפרשת "פרחי אביב", כי מדובר ב"רעידת אדמה" עבורם וכי הם צפויים, עקב אותה חקירה, לאבד את עסקם, את בתיים, ואף לרצות עונשי מאסר ממושכים.

16. במעמד האמור, הציג נאשם 2 בפני ששון חי מסמך הנחזה להיות מסמך סודי, הנוגע לחקירת פרשת "פרחי אביב", כאשר שמם של ששון חי, בוצין וקבלנים נוספים, מתנוסס על גבי המסמך האמור, תוך שהוא מוסיף: "הנה אתה רואה, זה אמיתי". כשאמר ששון חי כי הוא מאמין לנאשם 2, הורה לו נאשם 2 לבל ידאג והבטיח כי הוא "יוציא אותו מזה".
17. בהמשך שב והדגיש נאשם 2 בפני ששון חי כי יש לו "חברים" ביחידה המשטרתית, מהם הוא מקבל "אינפורמציה", וכי הם משתפים עמו פעולה.
18. על רקע תחושת הדחק שיצר נאשם 2 אצל ששון חי, כאמור לעיל, הוא האיץ בו באומרו: "חבל על הזמן, אנחנו צריכים לסגור את זה כמה שיותר מהר, אבל תיתן לי את ההסכמה שלך" כשכוונתו בכך שששון חי יסכים להעביר לו כסף על מנת שנאשם 2 "יוציא אותם מהחקירה" בפרשת "פרחי אביב", ע"י תשלום שוחד לשוטרים. ששון חי השיב בחיוב.
19. סמוך לאחר מכן, במשרדו של נאשם 2, אמר ששון חי לנאשם 2 כי ברצונו לא להיחקר שוב ביחידת להב. בתגובה, אמר נאשם 2 לששון חי, לבל ידאג, לנגד עיניו של ששון חי התנהג כמי ששולח הודעת טקסט לשוטר מצוות החקירה, במטרה למנוע אפשרות לפיה ששון חי יוזמן לחקירה, והודיע לששון חי בו במקום כי לא יוזמן לחקירה וכי "זה סגור".
20. נאשם 2 אמר לששון חי כי עבור השירות הזה יצטרך לשלם כמה מאות אלפים, כספי שוחד לשוטרים.
21. בהמשך, ועקב הוראתו של נאשם 2, מסר ששון חי לנאשם 2 בביתו סך 150,000 דולר במזומן.
22. במהלך התקופה בה התנהלה החקירה בפרשת "פרחי אביב" כחקירה סמויה, מסר נאשם 2 לששון חי פרטים הנחזים להיות מתוך החקירה, לרבות פרטים אודות תחבולות חקירה שנערכו ע"י המשטרה.
23. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל ששון חי הודעה ממשרדו של נאשם 2 כי הוא מוזמן לחקירה ביחידת להב במסגרת חקירת פרשת עיריית חדרה, וכי הוא צפוי להיעצר. כשששון חי עשה את דרכו לחקירה, הודיעה לו עו"ד ממשרדו של נאשם 2 כי אין צורך שייסע הואיל והם הצליחו לבטל את החקירה.
24. בהמשך הודיע נאשם 2 לששון חי כי ניתן יהיה להביא לסגירת תיק החקירה בקשר לעיריית חדרה וזאת תמורת 200,000 דולר.
25. ששון חי מסר לנאשם 2 במשרדו של האחרון, תיק שחור המכיל סכום השווה ל-200,000 דולר, במזומן, בש"ח ובמט"ח. במעמד האמור, שאל נאשם 2 את ששון חי: "הכל שם? שלא יהיו פאדיחות, זה הולך לשוטרים זה ממילא לא אליי", כשכוונתו בכך לסכום הכסף שנדרש על ידו, וששון חי השיב בחיוב.
26. כשבועיים לפני מועד הפרוץ בפרשת "פרחי אביב", זימן נאשם 2 את ששון חי למשרדו, דיווח לו על תרגיל חקירה שנערך לבוצין במסגרת החקירה הסמויה, וביקש מששון חי לנסוע לחו"ל על מנת להכשיל את מעצרו, אולם זה האחרון סרב.
27. עובר למועד הפרוץ, במהלך פגישה שהתקיימה במשרדו של נאשם 2, הכין נאשם 2 את ששון חי לקראת חקירתו הצפויה.

28. בהמשך, הזהיר נאשם 2 את בוצ'ן בדבר מעצרו הצפוי והמליץ לו לצאת את גבולות הארץ, על מנת למנוע את מעצרו.
29. ואכן בתאריך 13.12.13 טס בוצ'ן לצרפת ועקב כך הוכשל מעצרו המתוכנן, והוא נעצר רק עם שובו לארץ ביום 30.12.13.
30. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה ששון חי אל נאשם 2 וביקש לקבל באמצעותו מסמכים שנתפסו מחברת משה בוצ'ן במסגרת החקירה, לרבות תיקים עם מסמכי הנהלת חשבונות (להלן: "התיקים"). הנאשם 2 השיב כי תיקים אלו עודם נבדקים ע"י יחידת "יהלום" של רשות המיסים, תוך שהוסיף כי הוא מכיר גורמים ביחידה הנ"ל, לרבות האחראי, וכי ינסה לדבר עם האחראי שיחזיר להם את התיקים.
31. לאחר מכן אמר נאשם 2 לששון חי, כי נסע לבודפשט עם אותו אחראי ועם קצין בכיר משטרה, וכי השקה את אותו בכיר באלכוהול, "נתן לו בחורות" וכך הצליח לשכנע אותו "לשחרר" את התיקים. בתמורה דרש נאשם 2 מששון ליתן לו 40,000 יורו במזומן, אותם יעביר לאותו אחראי בתמורה להחזרת התיקים.
32. ואכן לבקשת נאשם 2, מסר לו ששון חי 40,000 יורו במזומן, בביתו של נאשם 2, על מנת לתתם לאחראי על החקירה, על פי מצג השווא שהציג לו נאשם 2.
33. הנאשם 2 קיבל את הסכום המצטבר בסך 350,000 דולר + 40,000 יורו מששון חי, תוך שהוא מציג בפניו מצג לפיו הוא עתיד להעביר את הכסף כשוחד לשוטר ולאחראי על החקירה ביחידת "יהלום".
34. בנוסף לכספים הנ"ל, אותם גבה נאשם 2 במט"ח ובמזומן ככספי שוחד לשוטרים, גבה נאשם 2 מששון חי סך 512,214 ש"ח, בתור "שכר טרחה", בין היתר בתמורה לכל פועלו הבלתי חוקי כמתואר לעיל, בתמורה לכך שלדבריו, הניע את אנשיו ביחידות החקירה לבצע את כל אותן פעולות הדלפה, שיבוש החקירה, החזרת חומרי חקירה וכיוצא באלה, כמתואר באישום זה לעיל וכן על מנת שיניע אותם לנהוג כלפי זוהר בוצ'ן, ששון חי ובני משפחתם, במשוא פנים ובאפליה.
35. במעשים המתוארים לעיל קיבל נאשם 2 מששון חי ומחברת משה בוצ'ן, כספים בסכום השווה ל-350,000 דולר + 44,000 יורו, כדמי תיווך לשוחד וכשכר עבירה.
36. בנוסף, קיבל נאשם 2 "שכר טרחה" בסך 512,214 ש"ח בתמורה לכך שהניע ויניע חוקרים למשוא פנים או להפליה לטובת ששון חי ובני משפחתו, כדמי תיווך לשוחד וכשכר עבירה.
37. במעשיו המתוארים לעיל עשה נאשם 2 דברים בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי.

א.4. הלבנת הון

38. נאשם 2 ביצע פעולות בכספים בסך השווה ל-350,000 דולר + 40,000 יורו, כדלקמן:
- א. ביקש וקיבל את הסכומים האמורים במזומן, לרבות במט"ח.
- ב. נמנע מלהוציא חשבונית או קבלה על הסכומים האמורים.
- ג. נמנע מלרשום את הסכומים האמורים במערכת הנהלת החשבונות של משרדו, או בכל

פנקס חשבונות שהוא.

- ד. נמנע מלהפקיד את הסכומים האמורים בחשבון בנק בבעלותו.
- ה. במועד בלתי ידוע למאשימה, הסתיר הכספים והחזיק בהם במקום מסתור, או השתמש בהם כראות עיניו תוך הטמעתם במערכת הפיננסית הלגיטימית.
39. בנוסף, קיבל נאשם 2 את כספי "שכר הטרחה", בסכומים בהם נקב, מששון חי, כתוצאה מכך שהציג עצמו בפניו כמי שמסוגל, שלא כדין ותמורת שוחד, להביא לסגירת תיקי החקירה וכיוצא ב"ב כמפורט לעיל. משכך, כספי "שכר הטרחה", בסך 512,214 ש"ח מהווים בידי נאשם 2 שכר עבירה ורכוש שמקורו בעבירה והם בבחינת "רכוש אסור" כמשמעותו בחוק איסור הלבנת הון.
40. "שכר הטרחה" הנ"ל שולם לנאשם 2 ע"י ששון חי מאת חברת משה בוצ'ן כנגד חשבוניות מס בהן תואר התשלום שקיבל הנאשם 2, במרמה, כשכר טרחה עבור ייעוץ משפטי.
41. בכך, יצר הנאשם 2 מצג בספרי הנהלת החשבונות של משרדו כי כספים אלו ניתנו עבור יעוץ משפטי במסגרת העסקים הרגילה וכן ערבב והטמיע כספים אלו בכספים שהיו בחשבון הבנק של משרדו שמקורם בהכנסות מפעילות עסקית לגיטימית.
42. במעשים המתוארים לעיל, פעל הנאשם 2 ברכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון בכוונה להסתיר ולהסוות את כספי השוחד ואת כספי "שכר הטרחה", את מקורם, טיבם וזהות בעלי הזכויות בהם.
43. בנוסף, לאחר הפקדת כספי ה"רכוש האסור" לחשבון משרדו של נאשם 2, ביצע נאשם 2 בכספים אלו פעולות בנקאיות שונות, הן במשיכה והן בהעברה לחשבון אחר, ביידעו כי מדובר ברכוש אסור, בסכום העולה על הסכום המפורט בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

פרשת המדובב- נאשמים 1 ו- 2

- שיבוש מהלכי משפט**- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין (בצוותא עם נאשם 1).
- מרמה והפרת אמונים** – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (בצוותא עם נאשם 1).

יתר חלקי האישום- נאשם 2

- שיבוש מהלכי משפט**- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- תיווך בשוחד** - עבירה לפי סעיף 295 לחוק העונשין.
- הלבנת הון** – עבירה על סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.
- הלבנת הון** – עבירה על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

אישום שנים עשר (פרשת בארי)

(נאשם 2)

א. העובדות:

1. בתקופה שבין חודש מאי 2011 – חודש פברואר 2015, (להלן באישום זה: "התקופה הרלוואנטית לכתב האישום"), שימש ניצב ירון בארי כראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל (להלן: "ניצב בארי").
2. במהלך התקופה הרלוואנטית לכתב האישום, שימש נאשם 2 כבא כוחם של שוטרים אשר התנהלה נגדם חקירה פלילית במח"ש ("השוטרים"), ובמסגרת זו ייצג אותם בפני גורמי המשטרה האמונים על נקיטת צעדים מנהליים נגד השוטרים, ובכלל זאת בפני ניצב בארי.
3. במהלך התקופה, פעל נאשם 2 כדי לשחד את ניצב בארי על מנת שזה האחרון יסייע לו במסגרת תפקידו במהלך קבלת ההחלטות לגבי השוטרים, הכל כפי שיפורט להלן:
4. במהלך חודש יוני, 2013, פעלו ניצב בארי ורעייתו לפי תומם על מנת לגייס תרומות לילדים מפנימיית "רננים", עבור אירוע, שעתיד היה להתקיים ביום 24.6.13 כל זאת על מנת לסייע לרווחתם של הילדים, בלא שיש בדבר משום תועלת אישית כלשהי להם או למי מטעמם.
5. הדבר נודע לנאשם 2, שאזי במסגרת הליך גיוס התרומות האמור, תרם 3,000 ש"ח והורה לעי לגייס כספים נוספים לאירוע. מטרתו של נאשם 2 בעשותו כן הייתה לגרום קורת רוח לניצב בארי וליצור עמו מערכת יחסים המושתתת על בסיס של מחויבות הדדית. נאשם 2 התבטא בפני נאשם 1 כי: "ירון בארי אין אתו עניינים של מעטפות - זה לא עובד ככה, זה קצת יותר עדין".
6. במסגרת גיוס התרומות המתואר לעיל, פנתה עי' למספר מלקוחות המשרד ובקשה מהם להרים תרומה, באומרה כי הדבר "חשוב לרונאל", ולפיכך הללו נעתרו לבקשתה מיד. במסגרת זו תרם נאשם 4 תרומה בסך 8,000 ש"ח; חברת ת.ע.ן שבעלות נאשמים 6 ו-7 תרומה תרומה בסך 2,000 ש"ח; בנוסף, גייס נאשם 2 תרומות בסך 5,500 ש"ח נוספים מלקוחות אחרים שלו.
7. במסגרת מאמציו של נאשם 2 לגיוס התרומות, ולריצויו של ניצב בארי, ביקש מעי' לוודא כי ניצב בארי מודע לתרומות שתרם ושעלה בידו לגייס.
8. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגשו ניצב בארי ונאשם 2 במשרדו של זה האחרון. בפגישה זו שוחח נאשם 2 עם ניצב בארי על אודות שוטר ששימש בתפקיד מפקד תחנה ואשר נחקר במח"ש בחשד לביצוע עבירות מין. ניצב בארי חדל את השיחה באומרו כי הדבר אינו נוח לו.
9. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה נאשם 2 לתת שוחד לניצב בארי בעד פעולה הקשורה בתפקידו, בלא שהאחרון היה מודע למניעיו של נאשם 2, ולכך שהתרומות ניתנות כשוחד עבורו.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

מתן שוחד - עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

אישום שלושה עשר (פרשת ניסים מרום)

(נאשמים 2 ו-3)

א. העובדות

1. החל משנת 1997, מכהן ניסים מרום (להלן: "מרום") כפרקליט בפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי), (להלן: "פמת"א"). בין השנים 1997-2002, שימשה נאשמת 3 כממונה הישירה של מרום, ומאז מינויה של נאשמת 3 לתפקיד פרקליטת מחוז תל אביב בשנת 2002, ועד סיום כהונתה בשנת 2010, המשיכה הנאשמת 3 ללוות את מרום מבחינה מקצועית בקשר לפרשות מרכזיות בהן טיפל במסגרת תפקידו.
2. החל משנת 2012 שימש מרום כפרקליט שליווה את היאחב"ל בחקירת פרשת "מעשה ניסים", שעניינה, כאמור באישום הראשון, הקשר בין יצחק אברג'יל (להלן: "אברג'יל") וגורמים מטעמו לבין חברת "ב. יאיר" ובעל השליטה בה, נאשם 4. במסגרת חקירה זו, במהלך שנת 2013, נאספו ראיות המגבשות חשד לכאורה למעורבות פלילית של נאשם 4 עם אברג'יל ואנשיו, והחקירה הסמויה נסובה גם סביב ענין זה.
3. בשנת 2014, נערך צוות החקירה למועד המעבר לחקירה הגלויה (להלן: ה"פרוץ"), שעתיד היה להתקיים ביום 7.5.14, במהלכו אמור היה להיעצר, בין היתר, נאשם 4.
4. בתקופה דלעיל, קשרו נאשמים 2-3 קשר להביא לכך שמרום יחדל לטפל בתיק 'מעשה ניסים', בעקבות תובנה אליה הגיעה נאשמת 3 לפיה מרום היה הפרקליט שאחראי על תיק זה והכוח המוביל את התיק, וכלשונו של נאשם 2 במהלך החקירה: "המוהנדס" של התיק. זאת עשו הנאשמים מתוך הבנה כי עזיבתו של מרום תעכב את המשך החקירה ותפגע באפקטיביות הטיפול בתיק וניהולו.
5. במסגרת זו, ולשם כך, סיכמו נאשמים 2 ו-3 להציע למרום תפקיד של יועץ משפטי ומנהל היחידה המשפטית בחברת נתיבי ישראל (להלן: "חברת נתיבי ישראל"), במסגרת מכרז שהתפרסם מטעם חברה זו (להלן: "הקשר").
6. בתאריך 25.4.14 נחת נאשם 4 בארץ, ובתאריך 28.4.14 בשעת לילה מאוחרת שלחה נאשמת 3 הודעת טקסט למרום שלשונה: "היי ניסים, אני רוצה לבדוק אתך האם זה מעניין אותך להיות יועץ משפטי בחברת נתיבי ישראל, דבר איתי".
7. ביום 29.4.14, במהלך שיחה טלפונית שהתנהלה בין נאשמת 3 למרום, מסרה נאשמת 3 כי בחברת נתיבי ישראל מחפשים יועץ משפטי, וכי מנכ"ל החברה (נאשם 5) מקורב מאד לנאשם 2, תוך שהוסיפה כי אמור להתקיים מכרז בקרוב ויש ליצור הזדמנות בה המנכ"ל ייפגש עם מרום ויתרשם ממנו (להלן: "המפגש"). במהלך שיחה זו נאשמת 3 האדירה את התפקיד בהדגישה כי מדובר בתפקיד בכיר החולש על עשרות יועצים משפטיים (להלן: "הצעת ההתמודדות על התפקיד").
8. מרום, אשר לא ידע על אודות הקשר המתואר בסעיף 6 לעיל, ועל כך שנאשמים 2 ו-3 קשורים לנאשם 4, מסר לנאשמת 3 לפי תומו את הסכמתו העקרונית להתמודד על התפקיד.
9. בתאריך 30.4.14, משנוכח מרום לראשונה על סמך חומר החקירה, כי נאשם 2 נפגש עם נאשם 4

וכי ישנו קשר בין השניים, התעורר בלבו ספק שמא ההצעה שהופנתה אליו מאת נאשמת 3 אינה תמימה לגמרי, והוא מיד סיפר על כך לעמיתתו לניהול תיק 'מעשה ניסים', ובהמשך סיפר על כך לראש צוות החקירה בתיק, ולממונה עליו.

10. בתאריך 1.5.14, התקשרה נאשמת 3 למרום, אולם עקב ספקותיו האמורים, נמנע האחרון מלהשיב לה וכתב לה במסרון כי אין ביכולתו לדבר, שכן הבין כי מטרתה לתאם את המפגש.

11. בשלב האמור, על מנת שיעלה בידו של מרום להימנע מהמפגש, מבלי שהדבר יעורר חשד בקרב נאשמים 2 ו-3, יצר מרום ביומני הפרקליטות מצג שווא על דעת ראש צוות החקירה, לפיו הוא משובץ למילואים בתקופה האמורה, זאת, למקרה בו נאשמים 2, 3 או מי מטעמם ינסה לתאם עמו מועד למפגש דרך הפרקליטות.

12. לאחר מכן התקשר מרום למשרדו של נאשם 2, עדכן כי הוא יוצא למילואים בתקופה הקרובה, ותיאם מועד לפגישה עם נאשמים 2 ו-3 לתאריך 11.5.14, לצורך פגישת הכנה לקראת המפגש עם מנכ"ל נתיבי ישראל. זאת עשה מרום, על דעת ראש צוות החקירה, מתוך כוונה שהפגישה עמו תתקיים לאחר חלוף מועד הפרוץ בתיק "מעשה ניסים" שנקבע כאמור ליום 7.5.14, וכן על מנת שככל שפניית נאשמים 2-3 אליו אינה תמימה, אזי לא ייגרם כל נזק לחקירה.

13. כאמור באישום הראשון, בתאריך 4.5.14, כתב נאשם 1 הודעת "וואטסאפ" ל-ע' בשעה 23:10: "יש למצוא בעיה בלב ולאשפז כי ברביעי בבוקר הוא מקבל דפיקות בדלת". במעשה זה הדליף נאשם 1 את מועד מעצרו הצפוי של נאשם 4 וייעץ לע' - ודרכה לנאשם 2 - לדאוג לכך שנאשם 4 יצור מצג שווא שיביא לאשפוזו, וזאת על-מנת שלא ניתן יהיה לבצע את מעצרו.

14. ביום 4.5.14, בשעה 13:50, התקשרה ע' למרום וביקשה ממנו להגיע באופן מידי למשרד, לפגישה עם נאשמים 2 ו-3 לצורך הגשת מסמכי מועמדות לתפקיד יועמ"ש נתיבי ישראל. עוד הוסיפה ע' והסבירה למרום כי הדבר דחוף, שכן הקדימו את המועד האחרון להגשת מסמכי המועמדות ליום 7.5.14. מרום השיב לע' כי אין ביכולתו להגיע מאחר שהוא במילואים, וכי ישוחח עם נאשמת 3 בהמשך. זאת עשה מרום על מנת להימנע מהמפגש האמור, ולאחר שנודע לו כי ישנו קשר בין נאשמים 2 ו-3 לנאשם 4, שהנו החשוד המרכזי בתיק פרשת "מעשה ניסים".

15. נאשמים 2 ו-3 הורו לע' לזמן את מרום על אתר כאמור, וזאת על מנת ליצור מפגש בין מרום לנאשם 4 ששהה בתאריך האמור באותה השעה, במשרדו של נאשם 2.

16. בהמשך אותו היום, קיבל מרום ממשרדו של נאשם 2 באמצעות ע', קישור להגשת מועמדות מקוונת לתפקיד היועמ"ש, אולם כאמור הוא נמנע מהגשת מועמדות לתפקיד.

17. במעשיהם המתוארים לעיל, עשו נאשמים 2-3 דבר בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

אישום ארבעה עשר (פרשת הפגישה הלילית)

(נאשמים 2 ו-3)

א. העובדות:

1. במהלך שנת 2014 נפתחה במח"ש חקירה נגד נאשמים 1,2, ע' ואחרים, בחשד לעבירות מתחום טוהר המידות (להלן: "החקירה").
2. במהלך החקירה שימשה נאשמת 3 כבאת כוחו של נאשם 2.
3. במהלך החקירה נתפסו, בין היתר, מכשירי הטלפון הניידים של נאשם 2 ו- ע', (להלן: "המכשירים הניידים"), אולם השניים סרבו למסור לחוקר מח"ש את קוד הגישה למכשירים הניידים. בכך סיכלו נאשם 2 ו- ע' אותה עת את האפשרות של גורמי החקירה להתחקות אחר הניידים.
4. על אף האמור, המשיכו גורמי החקירה במח"ש לעשות כל מאמץ לבצע חדירה למכשירים הניידים באמצעות כלים פורנזיים, על מנת להגיע לחקר האמת. ואכן, במהלך חודשים מרץ-אפריל 2015 אותרה הגישה אל המכשירים הניידים ובוצעה החדירה לתוכם (להלן: "החדירה לניידים").
5. בעקבות החדירה למכשירים הניידים, פנתה מח"ש לבית משפט השלום בירושלים בתאריך 27.4.15, בבקשה לקבוע את המנגנון לפיו תוכל לעיין בתוכן המכשירים הניידים. הדיון בבקשה זו התקיים במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות, במסגרת הליך קיים - ה"ת 14-09-4588, הליך אשר החל במקורו כבקשה של ע' להשבת המכשירים הניידים שנתפסו ממנה במסגרת החקירה.
6. בסיום הדיון ניתנה החלטה המתירה למח"ש לעיין בתוכן הניידים בהתאם למנגנון שנקבע בהחלטה. עוד נקבע בהחלטה: "למותר לציין כי בשל אופייה של הבקשה וטיבה, הרי שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות ואני אוסר על פרסומו" (להלן: "ההחלטה").
7. על אף האמור, בתאריך הני"ל בשעות אחר הצהריים, נשלחה ההחלטה מטעמו של בית המשפט, ככל הנראה עקב תקלה, לבאי כוחה של ע' והדבר נודע לנאשמים 1 ו-2. בעקבות זאת התקיימה, התכנסות לילית בביתו של נאשם 2 שמטרתה הייתה לדון במשמעות ההחלטה והשלכותיה על חקירת מח"ש בעניינם של נאשמים 1, 2 ו-ע'. בישיבה זו השתתפו, בין היתר, נאשמים 2,3, ע' ובאי כוחה (להלן: "הפגישה"). משתתפי הפגישה העלו תרחישים אפשריים לפעולה, ככל שאכן צלחה החדירה למכשירים הניידים.
8. במהלך הפגישה הביעה ע' את חששה מפני השלכות החדירה לניידים, ביודעה כי הם מכילים ממצאים מפלילים. במהלך הפגישה אף הביעה ע' את רצונה לעזוב את הארץ, ועקב כך התפתח שיח בו נטלה חלק בין היתר, נאשמת 3 בדבר שקילת אפשרות יציאתה של ע' לחו"ל.
9. עוד ייעצה נאשמת 3 ל- ע', שותפתו לעבירות של נאשם 2, ואף שותפתה שלה לביצוע עבירות, כאמור באישום הראשון, כיצד להתנהל בעת חקירתה הצפויה, ובין היתר, אמרה לה: "הקו שלך הוא להיכנס לחדר החקירות ולהתמוטט". כמו כן הורתה לה נאשמת 3 להמשיך באותו קו בו

- נקטה במהלך חקירתה הקודמת במח"ש כחשודה, קרי חוסר שיתוף פעולה. בנוסף התריעה נאשמת 3 בפני ע' כי ככל הנראה, בעוד יומיים- שלושה, היא עתידה להיעצר במסגרת החקירה.
10. נאשמת 3 הבהירה לנאשם 2 ולע' כי אם אמנם מח"ש הצליחה לחדור אל הטלפונים הניידים, אזי משמעות הדבר הינה "אסוף".
11. נאשמת 3 אף הוסיפה כי אם אמנם צלחה החדירה למכשירים הניידים, אזי העונש העתידי הצפוי לנאשם 2, צפוי להיות חמור משמעותית מזה שהיה צפוי אלמלא כן.
12. במהלך הפגישה, שוחחה ע' טלפונית עם נאשם 1, שיתפה אותו בחששה מהחקירה ומהמעצר הצפויים לה, ונאשם 1 ביקש ממנה להגיע לפגישה ולקחת בה חלק. ע' שאלה את נאשמת 3 אם נאשם 1 יוכל להגיע, וזו השיבה בשלילה. נאשמת 3, אשר ידעה כי ע', ונאשמים 1 ו-2 חשודים כולם בצוותא חדא, שוחחה בעצמה בטלפון עם נאשם 1 והורתה לו נחרצות לבל יגיע לפגישה, מחשש שיש עליו "מעקבים והאזנות". עוד הנחתה אותו נאשמת 3 לאמור: "אל תעשה שום תנועה חדה, זה בדיוק מה שהם רוצים", כשכוונתה בכך לגורמי החקירה של מח"ש. נאשמת 3 אמרה כן בידיעה שבמכשירים הניידים של ע' ושל נאשם 2, ישנם חומרים "בעייתיים", בעלי פוטנציאל הפללה גם לגבי נאשם 1.
13. נאשמת 3 תאמה את דרך התנהגותם המתוכננת בחקירה של ע' והנאשמים 1 ו-2. לאחר שנאשם 1 אמר לה כי בחקירה הצפויה בכוונתו לשמור על זכות השתיקה, עדכנה אותו נאשמת 3 כי אף נאשם 2 מתעתד לנהוג כך. עוד ציינה נאשמת 3 באוזני נאשם 1 שאל לו לדאוג לגבי ע' שכן היא "מטפלת בזה", וכי ע' תהיה "מוכנה" לחקירה.
14. במסגרת האירועים המתוארים לעיל, עשו נאשמים 2 ו-3 דבר בכדי למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים 2 ו-3:

שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

אישום חמשה עשר - עבירות מס בכספי העבירות

(נאשמים 2, 6 ו-7)

א. העובדות

1. נאשם 2 קיבל כספי שוחד במזומן, כמתואר באישומים 2, 3 ו-11, בסכום מצטבר בסך השווה לכ-2,785,000 ש"ח, כמפורט בכתב האישום לעיל (להלן: "כספי השוחד").
2. נאשם 2 פעל בכספי השוחד כדלקמן, וזאת במזיד ובכוונה להתחמק ממס:
- א. קיבל את כספי השוחד במזומן.
- ב. נמנע מרישום תקבולי כספי השוחד בספרי הנהלת החשבונות של משרדו.
- ג. נמנע מהפקת חשבוניות מס.

3. ביום 30/12/14 הגיש נאשם 2 לרשות המיסים דו"ח שנתי על הכנסות לתאגיד רונאל פישר ושות' 513281204 לשנת 2013, בו דיווח על מחזור הכנסות בסך 6,425,224 ש"ח וביום 1/12/14 הגיש דו"ח על הכנסות בתיקו האישי לשנת 2013 בו דיווח על הכנסות בסך 484,410 ש"ח.
4. נאשם 2 השמיט מהדוחות הללו את הכנסותיו מכספי השוחד והמרמה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.
5. מלבד כספי השוחד האמורים בסעי' 1 לעיל, קיבל נאשם 2 מלקוחותיו, במסגרת המעשים המתוארים באישומים 2 ו-11 לעיל, תשלומים נוספים בשיקים ובהעברות בנקאיות. בגין תשלומים אלה הפיק נאשם 2 חשבוניות מס כוזבות, בהן תואר השרות בגינו מחויב הלקוח, כשירות משפטי לגיטימי, כייעוץ משפטי או שכר טרחה, אף שבפועל היו אלה חיובים גם בגין מעשיו הפליליים של נאשם 2 כמתואר באישומים הנ"ל, לרבות תיווך לשוחד ותשלומים בתמורה למידע מתיקי החקירה ובתמורה למעשים המהווים שיבוש מהלכי משפט.
6. נאשם 2 הפיק חשבוניות כוזבות כאמור לתאגידי שבשליטת לקוחותיו וגבה מהתאגידי שכר טרחה על בסיס החשבוניות הכוזבות, ביודעו כי מדובר בחשבוניות הכוללות תשלומים בלתי חוקיים מצד התאגידי וביודעו כי התאגידי יעשו שימוש בחשבוניות הכוזבות, ירשמו אותם בספריהם וינכו את ההוצאות הגלומות בחשבוניות, מהכנסותיהם ועקב כך, ישתמטו מתשלום מס.
7. להלן פרטי החשבוניות הכוזבות לחברת משה בוצ'ן ביוב, עבודות ואחזקה בע"מ:
- א. חשבונית מס' 3587 מיום 20/6/13 ע"ס 155,854 ש"ח.
- ב. חשבונית מס' 3596 מיום 7/7/13 ע"ס 14,160 ש"ח (לבוצ'ן משה ובתיה).
- ג. חשבונית מס' 3676 מיום 29/9/13 ע"ס 165,200 ש"ח.
- ד. חשבונית מס' 3301 מיום 16/2/14 ע"ס 150,000 ש"ח.
- ה. חשבונית מס' 3327 מיום 16/3/14 ע"ס 27,000 ש"ח.
8. להלן פרטי החשבוניות הכוזבות לחברת ת.ע.ן עבודות עפר בע"מ:
- א. חשבונית מס' 3474 מיום 17/2/13 ע"ס 93,600 ש"ח.
- ב. חשבונית מס' 3483 מיום 21/2/13 ע"ס 58,500 ש"ח.
- ג. חשבונית מס' 3498 מיום 11/3/13 ע"ס 303,030 ש"ח.
9. בעשותו כמתואר לעיל הכין נאשם 2 חשבוניות כוזבות במטרה להלבין כספי עבירות, כמתואר באישומים 2 ו-11 לעיל, ובמטרה לעזור לתאגידי, חברת משה בוצ'ן ביוב, עבודות ואחזקה בע"מ ות.ע.ן עבודות עפר בע"מ להתחמק ממס.
10. הנאשמים 6 ו-7 קבלו את חשבוניות הנאשם 2 הכוזבות ע"ש חברת ת.ע.ן, פרעו את החובות על פי החשבוניות באמצעות חברה זו, רשמו את החשבוניות בספרי חברת ת.ע.ן והביאו לכך שינוכו כהוצאות וזאת במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ב. הוראות החיקוק לפיהם מואשמים הנאשמים

- הכנת פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק ממס ובמטרה לעזור לאחר להתחמק ממס - עבירות לפי סעי' 220 (4) לפקודת מס הכנסה.
- השמטת הכנסות מזו"ח - עבירות לפי סעי' 220 (1) לפקודת מס הכנסה (לנאשם 2).
- מרמה, ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס - עבירות לפי סעי' 220 (5) לפקודת מס הכנסה.

קרן אלטמן, עו"ד
ממונה על עניינים פליליים
המחלקה לחקירות שוטרים
ב"כ המאשימה

ליאורה נהון, עו"ד
סגנית בכירה במחלקה
לחקירות שוטרים
ב"כ המאשימה

נעם עוזיאל, עו"ד
ממונה על חשיעה בסכלית
בפרקליטות מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)
ב"כ המאשימה

אלעד פנחס, עו"ד
סגן במיר א' כותש
בפרקליטות מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)
ב"כ המאשימה

עדי התביעה:

תיק מח"ש: 3481/14

תיק חקר: 159800267 פ"ש חקירות תל אביב והמרכז

הודעה לנאשמים

הנאשמים יכולים לבקש שימונה להם סניגור ציבורי, אם מתקיים בהם אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.

הודעה לבית המשפט

בהתאם לסעיף 15 ו-15א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מודיעה המאשימה, כי ישנה אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל.

בקשה מתוקנת לחילוט רכוש

לפי סעי' 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, סעי' 39 לפקודת סדר הדין הפלילי וסעי' 297 לחוק העונשין בית המשפט הנכבד יתבקש להורות בזאת, לאחר הרשעת הנאשם 2, על חילוט הרכוש הבא:

1. מקרקעין:

- א. הזכויות הרשומות על שמו של נאשם 2 בנכס נדל"ן ברחוב לוי אשכול 43 דירה 17 תל אביב, גוש 6884, חלקה 26 (הגוש הגדול).
- ב. הזכויות הרשומות על שמו של נאשם 2 בנכס נדל"ן ברחוב אגדתי ברוך 30 כניסה א, תל אביב, בגוש 6624, חלקה 826.

2. כלי רכב:

- רכב אאוטי Q5 שמספרו 4353212

3. כלי שייט:

- א. הזכויות הרשומות על שמו של נאשם 2, בכלי שיט שמספרו 72796.
- ב. הזכויות הרשומות על שמו של נאשם 2, בכלי שיט שמספרו 72467.

4. מזומנים שנתפסו בכספת ביתו של הנאשם 2:

- 6,600 ש"ח.

- 10,503 דולר ארה"ב.

- 8,845 יורו.

5. זכויות הנאשם 2 בכספים המופקדים בחשבונות בנק, כל היתרה המצויה בבנק הפועלים, בחשבונות מספר:

- מס' 449998;

- מס' 443418;

- מס' 444341;

6. בנוסף בית המשפט הנכבד יתבקש להורות בהתאם לסעיף 297 לחוק העונשין, על חילוט כל מה שניתן כשוחד ומה שבא במקומו, לחייב את נותן השוחד לשלם את שוויה של התועלת שהפיק מן השוחד ולחלט את כל הרכוש שנעשו בו העבירות או שניתן כשכר עבירה, לפי סעי' 39 לפסד"פ.